

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 28 augustus 2018 met nummer RvVb/A/1718/1220
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0099/A

Verzoekende partij de bvba **A. VAN BIJSTERVELDT**

vertegenwoordigd door de heer Fried VAN OPSTAL met woonplaatskeuze op het kantoor te 2880 Bornem, L. De Baerdemaekerstraat 89

Verwerende partij **DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling Antwerpen

vertegenwoordigd door advocaat Johan CLAES met woonplaatskeuze op het kantoor te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 13 oktober 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 23 augustus 2016.

De verwerende partij heeft aan het Agentschap voor Natuur en Bos (hierna de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het ecologisch herstel van open heidevegetaties en landduin- en heischrale graslandvegetaties op het militair domein van Weelde, door het kappen en vervolgens plaggen van 12,3 ha (ecologisch minder waardevol) bos op de percelen gelegen te 2381 Ravels, Geeneinde zn en 2300 Turhout, Merksplasseweg zn, met als kadastrale omschrijving Turnhout, afdeling 1, sectie A, nummers 169D7, 169E7, 169F7, 169H7, 169W6 en 169X6 en Ravels, afdeling 1, sectie A, nummers 169G7, 169N7 en 169Z6 en afdeling 2, sectie D, nummers 730A2, 732M, 737D, 737E, 737F, 737G, 737H, 738B, 738C, 739C, 740/2, 740F, 741C en 759C.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 6 maart 2018.

De heer Fried VAN OPSTAL voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Leen VANBRABANT *loco* advocaat Johan CLAES voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014

houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De aanvrager heeft een verzoek tot ontheffing van de project-MER-plicht ingediend bij het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, afdeling Milieu, Natuur- en Energiebeleid, dienst Milieueffectenrapportage. Deze dienst heeft op 13 januari 2015 beslist om een ontheffing van de verplichting tot het opstellen van een project-MER toe te kennen voor het Natuurherstel Militair Domein "NAVO-Vliegveld Weelde".

2.

De aanvrager dient op 7 oktober 2015 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het ecologisch herstel van open heidevegetaties en landduin- en heischrale graslandvegetaties (samengevat onder de term "heideherstel") op het militair domein van Weelde, door het kappen en vervolgens plaggen van 12,3 ha (ecologisch minder waardevol) bos (11,8 ha dennenbos + 0,5 ha Amerikaanse eik) " op de percelen gelegen te 2381 Ravels, Geeneinde zn en 2300 Turnhout, Merksplasseweg zn.

De aanvraag kadert in het op 9 december 2009 goedgekeurd "Geïntegreerd natuur- en bosbeheerplan voor het militair domein van Weelde" en draagt bij tot de realisatie van de gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Turnhout', vastgesteld met koninklijk besluit van 30 september 1977, in militair domein en bosgebied. De percelen liggen binnen het militair domein "NAVO-vliegveld Weelde". Het volledige militair domein maakt deel uit van het Europees vogelrichtlijngebied "Arendonk, Merksplas, Oud-Turnhout, Ravels en Turnhout" en tevens nagenoeg volledig van het Europees Habitatrichtlijngebied "Vennen, heiden en moerassen rond Turnhout", deelgebied 5. Het andere deel ligt aangrenzend eraan.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd in Turnhout van 21 december 2015 tot en met 19 januari 2016, wordt één bezwaarschrift ingediend. Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd in Ravels, van 9 januari 2016 tot 7 februari 2016 worden drie bezwaarschriften ingediend, onder andere door de verzoekende partij.

Het agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Antwerpen adviseert op 8 december 2015 voorwaardelijk gunstig.

Het agentschap voor Natuur en Bos, afdeling Antwerpen adviseert op 8 januari 2016 voorwaardelijk gunstig.

De dienst Integraal Waterbeleid van het provinciebestuur Antwerpen adviseert op 18 januari 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout adviseert op 11 februari 2016 gunstig. Het college sluit zich aan bij het verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar van 27 januari 2016.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ravels adviseert op 24 juni 2016 voorwaardelijk gunstig.

De verwerende partij verleent op 23 augustus 2016 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. §1 van de codex, met name de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, de cultuurhistorische aspecten, het bodemreliëf, hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen.

Artikel 1.1.4 VCRO bevat geen verplichtingen maar is een doelstellingartikel, gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden en waarbij de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen worden. Er wordt aandacht besteed aan de bescherming van de mens en het leefmilieu en er wordt een billijk evenwicht in acht genomen tussen de bij de zaak betrokken belangen.

Artikel 4.3.1. §2. 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat het vergunningverlenende bestuursorgaan bij de beoordeling van het aangevraagde rekening houdt met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning met de goede plaatselijke ordening dient in de eerste plaats rekening te worden gehouden met de ordening in de onmiddellijke omgeving. Al naar gelang de aard en de omvang van de ontworpen constructie kan ook rekening worden gehouden met de ordening in de ruimere omgeving. Die laatste is daarbij uiteraard minder doorslaggevend en mag er alleszins niet toe leiden dat de ordening in de onmiddellijke omgeving, die de plaatselijke aanleg het meest bepaalt, buiten beschouwing wordt gelaten.

De opvatting over de goede ruimtelijke ordening van een gebied moet een zekere continuïteit vertonen; het is derhalve dan ook van belang rekening te houden met voordien gegeven vergunningen of weigeringen en de vergunningverlenende overheid mag deze niet als onbestaande beschouwen. Om de rechtszekerheid te waarborgen is het opportuun de reeds jaren gehanteerde visie te handhaven.

Bij de keuze van de terreinen voor heideontwikkeling (en ontbossing) is rekening gehouden met de bestaande heidevegetaties. Aanpalend aan de heidevegetaties bevinden zich nog onverstoorde zadenbanken die een grote potentie hebben in functie van de ontwikkeling van heidegebieden. In de keuze van de te ontwikkelen zones met heide is ook rekening gehouden met het nabijgelegen landbouwgebied met verschillende bedrijfszetels. Langs de oostelijke margrieten is reeds heide aanwezig en wordt de bosrand teruggezet om de bestaande heide maximaal kans te geven en uit te breiden. De zones langs de wegen zijn in de bestaande toestand te smal om de heide te laten ontwikkelen, het betreft nog open zones langs de landingsbanen waar nog heiderelicten zijn overgebleven. In het

oostelijke deel is er echter geen echte grote oppervlakte heideuitbreiding. Dit blijkt duidelijk uit figuur 3-7 van de project-MER-ontheffing die de actuele heidevegetatie weergeeft. Nergens worden ontbossingen voorzien buiten de grenzen van het bestaande vogel en/of habitatrichtlijngebied.

Aan de oostelijke zijde van het militair domein grenst het gebied ter hoogte van de weg Leemputten te Ravels aan een huiskavel met stallen van een bestaand pluimveebedrijf. In de onmiddellijke omgeving van de Leemputten bevinden zich verder verschillende huiskavels van rundveebedrijven. De heideuitbreiding in de oostelijke hoek zal niet substantieel dichter bij de landbouwbedrijven komen, het betreft een zuivere verbreding van de randen langs de landingsbanen.

De grotere zones en kernen voor heideontwikkeling bevinden zich centraler in het gebied, grotere uitbreidingen van heide zijn op voldoende afstand van de landbouwbedrijfszetels gesitueerd.

Enkel het perceel Ravels 2de afdeling sectie D 740 f komt tot aan de rand van het landbouwgebied. Omdat het niet uit het dossier blijkt of heideontwikkeling hier een invloed heeft op de landbouwexploitaties in de omgeving wordt de ontbossing op dit perceel uitgesloten uit de stedenbouwkundige vergunning.

Het projectgebied is gelegen binnen het traditioneel landschap Land van Turnhout - Poppel in de geografische streek Noorderkempen volgens de Atlas van de traditionele landschappen in Vlaanderen. De Noorderkempen worden gevormd door de cuestas van de kleien van de Kempen, gedeeltelijk onder dekzand en met plaatselijke duinen. Het overwegend vlak landschap wordt gekenmerkt door grote blokvormige patronen van vegetatiemassa's en open ruimten. Die open ruimte is grotendeels intensief landbouwgebied met grote rechthoekige percelen en wijde gezichten (meest typisch ten noorden van Turnhout en ten zuidoosten van Oud-Turnhout). De vegetatiemassa's zijn soms nog uitgestrekte blokken van naald- en loofbossen, heiden (hoog) venen, (laagveen) moerassen, vennen en schraallanden.

Het militaire vliegveld maakt geen deel uit van een ankerplaats. Het centrale vlieggedeelte is evenmin weerhouden als relictzone. Het noordelijk deel van het terrein behoort tot de relictzone R10042 "Ontginningsblok Weelde", het zuidelijk deel van het terrein behoort tot de relictzone R10043 "Ontginningsblok Groenendaal, Zwarte Heide, Nieuwe bossen en Werkendam".

Het projectgebied is grotendeels gelegen in de laatste relictzone (R10043).

De esthetische waarde wordt in de landschapsatlas als volgt omschreven:

Ondanks de schaalvergroting van de akkerpercelen is de grote ontginningsstructuur - voornamelijk het wegenpatroon - nog goed herkenbaar, waardoor de restanten bos en het omgevende open landbouwgebied een mooi geheel vormen. Ter hoogte van het vennengebied enkele open heideplekjes tussen het bos, enkele lichte verhevenheden (vnl. in Hoogmoerheide) geven het ecologisch waardevol geheel een portie landschappelijke verscheidenheid en aantrekkelijkheid mee.

De historische waarde wordt in de landschapsatlas als volgt omschreven:

Bij Ferraris is het gebied nog open heide met vennen; bij MGI dambordvormige ontginningsstructuur, hoofdzakelijk bebost met enkele open percelen heide en enkele vennen; ontginningsstructuur is nog duidelijk herkenbaar. Grote delen zijn bebost en de open stukken zijn ingenomen door akkerland, waarbij de oorspronkelijke percelering niet steeds is aangehouden. Verschillende vennen komen nog voor. In 1770 werd heide- en vennengebied ten noorden van Turnhout bij een grootschalige verkaveling in rechthoekige

blokken opgedeeld. Tot wereldoorlog II werd de heide vermoedelijk begraasd of misschien afgebrand. In 1910 was er een grote heidebrand en bleef een deel van de Hoogmoerheide onbeheerd waardoor spontane bosontwikkeling bestond.

De archeologisch waarde wordt als volgt omschreven:

Het betreft een archeologische zone met vondsten als prehistorische bewoning nabij Hoge Heide, grafheuvels nabij vliegveld, oppervlaktevondsten uit Mesolithicum nabij Zwarte Heide, litisch materiaal nabij Dombergheide, protohistorische begraving en Romeinse bewoning nabij Heizijde en Boones Blijk, Romeinse vondsten nabij Kastelijn en vele andere. Zie ook onder de 'titel "externe adviezen", het Advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed. De voorwaarden inzake archeologie in dit advies vooropgesteld worden integraal aan de onderhavige stedenbouwkundige vergunning gehecht.

Het landschapsbeeld dat door de bosaanplanten zeer gesloten is zal een meer open en gevarieerd karakter krijgen, dit is een verrijking voor het landschap. Men grijpt hierbij terug naar het landschapsbeeld van begin 20ste eeuw.

De locatie voor de heideuitbreiding waarvoor de ontbossing noodzakelijk is, zijn zorgvuldig gekozen. Ze sluiten aan bij reeds bestaand relictvegetaties en het betreft steeds bebost locaties waar zich momenteel door de afwezigheid van historische agrarische activiteit wellicht ongestoorde zaadbanken. bevinden. In de praktijk wordt de rand van aan deze relictvegetaties grenzende bossen teruggezet over een afstand van 10 tot 60 meter. Enige uitzondering hierop vormt de zone rond een bestaand ven, waarvoor een grotere breedte van circa 150 meter ontbost zal worden in functie van heideherstel.

De aanvraag is verenigbaar met de goede plaatselijke ordening.

WATERTOETS

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- *De ontbossing op het perceel Ravels 2de afdeling sectie D 740 f wordt uitgesloten uit de stedenbouwkundige vergunning.*
- *De volgende voorwaarden gestipuleerd in het advies d.d. 21/12/2015 van het Agentschap Onroerend Erfgoed:*
 1. *Voorafgaand aan de realisatie van het project moet het hele terrein door een archeologische prospectie met ingreep in de bodem worden onderzocht en dit in opdracht van de bouwheer die de financiële lasten hiervoor draagt. Deze prospectie heeft als doel het terrein te screenen op de aan- of afwezigheid van archeologisch erfgoed, om een niet-gedocumenteerde vernieling van waardevol archeologisch erfgoed te vermijden.*
 2. *De archeologische prospectie met ingreep in de bodem houdt in dat er voorafgaand aan de werken op het terrein proefsleuven worden gegraven waarbij 12,5 % van het terrein wordt opengelegd.*
 3. *De prospectie met ingreep in de bodem gebeuren volgens de bepalingen van het archeologiedecreet. Dit betekent onder meer dat de prospectie, inclusief de rapportage, wordt uitgevoerd onder leiding van een archeoloog. De archeoloog vraagt hiervoor een prospectievergunning aan bij het agentschap (Onroerend Erfgoed, Brussel, Back Office Beheer, Koning Albert 11-laan 19, bus 5, 1210 Brussel). Aan deze vergunning worden bijzondere voorwaarden gehecht. De bouwheer kan deze bijzondere voorwaarden vooraf opvragen bij de provinciale dienst van het agentschap Onroerend Erfgoed (zie bovenstaande*

contactgegevens) om de aanbesteding van de archeologische prospectie vlot te laten verlopen.

4. De archeologische prospectie met ingreep in de bodem omvat ook de opmaak van een rapport. Dit rapport moet, conform de bijzondere voorwaarden, binnen een bepaalde termijn na de afronding van het onderzoek aan het agentschap Onroerend Erfgoed worden bezorgd. Pas na de ontvangst van het rapport kan het agentschap Onroerend Erfgoed beoordelen of de gronden kunnen worden vrijgegeven omdat relevante archeologische sporen ontbreken.

5. Als er wel relevante archeologische sporen zijn aangetroffen, moet men afwegen of behoud in situ mogelijk is. Kan dit niet, dan moet de bouwheer de nodige tijd én financiële middelen voorzien voor een volwaardige archeologische opgraving voorafgaand aan de werken. Net als bij een prospectie wordt een opgraving uitgevoerd volgens de bepalingen van het archeologiedecreet en onder leiding van een archeoloog. Deze archeoloog beschikt over een opgravingsvergunning waaraan bijzondere voorwaarden zijn gehecht.

- De voorwaarden gestipuleerd in het advies d.d. 18/01/2016 van de Provinciebestuur Antwerpen, dienst Integraal Waterbeleid.
- De volgende voorwaarden gestipuleerd in het advies d.d. 08/01/2016 van het Agentschap voor natuur en Bos
 - Uitvoering van de werken volledig buiten de verlengde schoontijd, die valt van 1 april t.e.m. 15 augustus
 - Stipte naleving van de milderende maatregelen, die de aanvrager zelf voorstelde in het dossier van de ontheffing van de M.E.R.-plicht (zie hoger)

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft haar belang bij de voorliggende vordering als volgt:

“ ...

‘A. Van Bijsterveldt bvba baat sinds 2005 een landbouwbedrijf uit met slachtkuikenouderdieren uit gelegen Leemputten 10 (zie bijlage 5). De gezinswoning van 2 van de 3 huidige zaakvoerders bevindt zich op deze site. In 2008 werd een stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning voor een bijkomende stal voor slachtkuikenouderdieren aangevraagd op deze site en na gunstige advisering door alle belanghebbende adviesinstanties vergund. Dit bedrijf is vergund voor het houden van 33.430 slachtkuikenouderdieren tot 2027.

In 2011 werden een stedenbouwkundige vergunning en een milieuvergunning voor een bijkomend landbouwbedrijf op Leemputten 10A met 36.000 slachtkuikenouderdieren aangevraagd op een leeg perceel aan de overzijde van de straat (zie ook bijlage 5). Na gunstig advies van alle belanghebbende adviesinstanties werden de vergunningen bekomen en werd de investering uitgevoerd. Op basis van deze investering besliste Rens Van Bijsterveldt, zoon van de zaakvoerders, in A. Van Bijsterveldt bvba te stappen en zijn loopbaan op deze bedrijven uit te bouwen. Ondertussen werd op deze site de gezinswoning voor de derde zaakvoerder, Rens Van Bijsterveldt, opgericht.

In 2014 bezorgt het Agentschap Natuur en Bos (ANB) in kader van de Programmatorische Aanpak Stikstof (PAS) een brief met kleurcode blauw aan A. Van Bijsterveldt bvba. ANB kan de ammoniakdepositie van A. Van Bijsterveldt bvba op de natuurwaarden van het naastgelegen Militair gebied niet bepalen waardoor een code blauw wordt toegekend.

'A. Van Bijsterveldt bvba berekent zelf via de websitetool (<https://impactscorenh3.marvin.vito.be/login.xhtml>) de ammoniakdepositie op de natuurwaarden van het naastgelegen Militair gebied en komt tot de vaststelling dat ondanks de gunstige adviezen van alle adviserende instanties het bedrijf Leemputten 10 oranje wordt gecatalogeerd en het bedrijf Leemputten 10A rood. Dit wordt bevestigd in een schrijven van VLM (bijlage 6).

Code rood impliceert dat het bedrijf dient stopgezet te worden. Code oranje dat het bedrijf dient stopgezet te worden bij het aflopen van de milieuvergunning (binnen 11 jaar voor Leemputten 10).

Aangezien de door A. Van Bijsterveldt bvba voorgestelde maatregelen (bedrijfsverplaatsingen, onteigening of financiële compensatie) niet door ANB zouden kunnen ingevuld worden, werd het rode bedrijf door ANB oranje gecatalogeerd en het oranje bedrijf lichter oranje. Er is tussen de twee bepalingen niets gewijzigd aan de omgeving noch aan de bedrijfsvoering. De enige reden waarom de bedrijven anders ingeschaald werden, ligt bij ANB en hoe zij de PAS-problematiek benaderen. De status oranje houdt nog steeds in dat de activiteiten moeten stopgezet worden na het aflopen van de milieuvergunning.

'A van Bijsterveldt gaat niet akkoord met deze handelwijze van de overheid en heeft beslist om alles in het werk te stellen om de bedrijfsactiviteiten die ontplooid worden op de twee sites te kunnen blijven verder zetten ook na het aflopen van de huidige milieuvergunningen en op zijn minst tot het bereiken van de wettelijke pensioenleeftijd van Rens Van Bijsterveldt, de jongste zaakvoerder.

Belangrijk hierbij is om erover te waken dat de kwetsbaarheid van de omgeving niet verhoogd wordt ten opzichte van de situatie zoals die was voor de wederrechtelijke uitgevoerde werken. Momenteel beschouwt ANB het effect van de bedrijven op de weinig natuurlijke of ecologisch waardevolle dennenbossen in de buurt als oranje. Indien de dennenbossen worden vervangen door meer kwetsbare vegetatie zoals heide, is gelet op de houding en de zienswijze van ANB, bij gelijkblijvende ammoniakuitstoot van de bedrijven, de impact op de omgeving groter en dus donkerder oranje of eventueel terug rood. De zaakvoerders zijn het ten opzichte van A. Van Bijsterveldt bvba verplicht om alles te doen binnen hun kunnen om de vennootschap te laten overleven en zijn verplicht de kwetsbaarheid van de omgeving niet te laten verhogen.

Als naaste buur heeft A. Van Bijsterveldt bvba er alle belang bij dat het bos en de bomen op de bestaande plaatsen blijven bestaan, dat er niet meer kwetsbare natuur wordt gecreëerd en dat de stedenbouwkundige vergunning voor het rooien van bossen niet wordt verleend.

...

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij:

“ ...

Het is dus aan verzoekende partij zelf om in het verzoekschrift aan te tonen dat de verleende vergunning haar persoonlijk en rechtstreeks raakt in haar situatie.

Dit alles moet verzoekende partij bovendien doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidende verzoekschrift.

Dit betekent dat een verzoekende partijen in hun uiteenzetting omtrent het belang zeer concreet moeten aangeven waaruit het persoonlijke karakter ervan in casu dan wel zou bestaan.

Verweerder is van oordeel dat er geen sprake is van een persoonlijk nadeel dat rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden vergunning voor wat betreft verzoekende partij.

De verzoekende partij steunt haar belang op het gegeven dat de voorzetting van haar activiteiten in het gedrang zou komen omdat indien de thans aanwezige dennenbomen worden vervangen door meer kwetsbare vegetatie zoals heide bij gelijkblijvende ammoniakuitstoot van de landbouwbedrijven de impact van deze uitstoot op de omgeving groter zou zijn.

Verzoekende partij maakt aan de hand van deze beschrijving althans niet concreet aannemelijk op welke wijze haar rechtstoestand zou verbeteren of gunstig zou worden gewijzigd door een arrest tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Uit het betoog van verzoekende partij kan verweerder althans niet opmaken wat het verband is tussen de toegestane ammoniakuitstoot in het kader van de Programmatistische Aanpak Stikstof en het herstel van de heide. Een belang kan vanzelfsprekend niet worden gesteund op vooronderstellingen of hypothesen die geen enkele juridische of feitelijke grondslag hebben.

...

Verzoekende partij vreest dat ‘gelet op de houding en de zienswijze van ANB’ de vervanging van de dennenbomen door heide tot gevolg zou kunnen hebben dat haar een code oranje of rood zou worden toegekend en zij noodgedwongen haar landbouwactiviteiten ter plaatse dient stop te zetten.

Deze volstrekt ongefundeerde stelling verschaft haar niet het nodige belang.

De bewijslast met betrekking tot het belang ligt bovendien volledig bij de verzoekende partij. Het is aan verzoekster om concreet toe te lichten welke hinder of nadelen zij vreest te zullen ondergaan en om haar uiteenzetting dienaangaande te staven met de nodige stukken.

De aanvraag beoogt het bijkomend creëren van heidelandschap door het kappen en plaggen van een soortgelijke oppervlakte bos (vnl. Grove den en Amerikaanse eik) en dit

alles binnen een domein dat 332 ha groot is en waarvan rondom de zone van het NAVO-vliegveld (start- en landingsbanen), zowel ten noorden als ten zuiden bossen liggen die ongeveer 1/3 van de totale oppervlakte van het domein innemen. Het gaat dan vooral om naalddhout (vnl. Grove den 70,4 ha), maar er is ook gemend bos (naald en loofhout, 9,5 ha) en loofhout (33,4ha) aanwezig. Er is ook nog eens 5,4 ha aan struweel (vnl. wilgenstruweel op vochtige bodem) aanwezig. Gelet op deze verhoudingen dient de bewering van verzoekende partij dat er sprake zou zijn van een grootschalige ontbossing dus sterk te worden gerelativeerd.

Ook dient te worden onderstreept dat het kappen en plaggen uitsluitend binnen het militair domein zal plaatsvinden en de ontbossing visueel geen enkele verandering zal teweegbrengen voor de omgeving en dus ook niet voor het landbouwbedrijf van verzoekende partijen.

Bij gebrek aan voldoende concreet omschreven hinder of nadelen kan de Raad het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende procedure, en dus al evenmin het al dan niet geoorloofd en wettig karakter ervan, niet onderzoeken zodat noodzakelijk de onontvankelijkheid van het beroep dient vastgesteld te worden (RvVb., nr. A/2011/0110 van 3 augustus 2011).

Verzoekende partij moet in die omstandigheid het rechtens vereiste belang worden ontzegd en de vordering strekkende tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing dient onontvankelijk te worden verklaard.

Met eventueel later bijgebrachte feiten en/of verklaringen ter zitting kan geen rekening worden gehouden.

Er anders over oordelen, zou immers betekenen dat de rechten van verdediging van verwerende partij worden geschonden.

Het beroep van verzoekende partij is bijgevolg onontvankelijk bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

...

3.

De verzoekende partij beantwoordt de exceptie van de verwerende partij in haar wederantwoordnota als volgt:

“ ...

Verwerende partij stelt ten onrechte dat A. Van Bijstervelde bvba geen belang zou hebben. De vennootschap A. Van Bijsterveldt wordt door de beslissing van de verwerende partij wel degelijk bedreigd in haar voortbestaan.

De twee kippenbedrijven vormen samen de vennootschap. Zonder de bedrijven gaat de vennootschap onherroepelijk dood. ANB stelt in het kader van de PAS-regels dat het ene bedrijf rood en het andere oranje is omwille van kwetsbare heide op het naastgelegen vliegveld zoals de heide aanwezig was voor de wederrechtelijke uitgevoerde werken. Heide is volgens ANB veel kwetsbaarder voor de uitstoot van ammoniak dan de bestaande bossen.

A. Van Bijsterveldt gaat hier niet mee akkoord en vraagt ANB een oplossing. ANB kan of wil geen oplossing bieden en herschaalt het rode bedrijf naar oranje. Dit houdt nog steeds in dat de bedrijven moeten stoppen, weliswaar iets later dan bij code rood.

ANB heeft grootschalige werken uitgevoerd om de minder kwetsbare bossen te vervangen door meer kwetsbare heide waarbij die kwetsbare heide dichter bij de bedrijven komt. Hierdoor worden zodra de heide ontwikkeld is de bedrijven terug rood en moeten ze stoppen. A. Van Bijsterveldt heeft er alle baat bij dat de oorspronkelijke toestand wordt hersteld en niet dat de uitgevoerde werken worden geregulariseerd door verwerende partij.

De kapwerken zijn op grootschalige wijze uitgevoerd en waren visueel zichtbaar vanaf de bedrijven.

Het belang is duidelijk.

...

4.

De verwerende partij voegt nog het volgende toe in haar laatste nota:

“ ...

In haar wederantwoordnota herneemt de verzoekende partij in essentie haar betoog.

Feit blijft dat de uiteenzetting van de verzoekende partij berust op de hypothese dat indien de dennenbossen worden vervangen door meer kwetsbare vegetatie zoals heide de landbouwbedrijven zouden kunnen worden ingeschaald naar de toekomst toe onder donker oranje of eventueel terug rood.

Verzoekende partij brengt echter geen enkele beslissing bij van het ANB mbt de PAS. Het blijft dan ook voor de verwerende partij volstrekt onduidelijk wanneer en wat werd beslist ten aanzien van het landbouwbedrijf van de verzoekende partij door de ANB inzake de PAS. Verzoekende partij vermeldt weliswaar dat de ANB de bedrijven op en bepaald ogenblik anders zou hebben ingeschaald na verzoek daartoe vanwege verzoekster maar enige concretisering (aan de hand van stukken) ontbreekt nagenoeg.

De beweerde impact van de werken op de bedrijfsvoering van de verzoekende partij vloeit bovendien niet zozeer voort uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing doch wel uit de exploitatievoorwaarden en regelgeving ter zake die het landbouwbedrijf moet naleven. Minstens dient vastgesteld worden dat de verzoekende partij de beweerde exploitatieschade niet concretiseert, laat staan bewijst, noch is de hinder van stedenbouwkundige aard.

De visuele hinder tenslotte waarvan sprake in de wederantwoordnota werd niet opgeworpen in het verzoekschrift. Evenmin wordt deze concreet uiteengezet of aannemelijk gemaakt aan de hand van stukken/foto's.

Verzoekende partij maakt haar (stedenbouwkundig) belang allerminst aannemelijk dus haar beroep dient onontvankelijk worden verklaard.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de bestreden beslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en redelijkerwijze aannemelijk maken dat er een risico bestaat dat zij de in hun verzoekschrift aangevoerde rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen van de bestreden vergunningsbeslissing kunnen ondervinden waarbij zij tevens dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing enerzijds en de aangevoerde hinder of nadelen anderzijds.

Het vereiste van een belang bij het beroep mag niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast.

2.

Met de bestreden beslissing wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor heideherstel op het militair domein van Weelde door het kappen en vervolgens plaggen van 12,3 ha (ecologisch minder waardevol) bos.

De verzoekende partij steunt haar belang in essentie op het gegeven dat de voortzetting van haar landbouwactiviteit ter plaatse, met name twee kippenbedrijven, in het gedrang zal worden gebracht als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning. De verzoekende partij vreest dat bij een gelijkblijvende ammoniakuitstoot van haar landbouwbedrijf de impact van deze uitstoot groter zal zijn op de omgeving wanneer de dennenbossen vervangen worden door meer kwetsbare vegetatie zoals heide en dat in het kader van de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) haar landbouwbedrijf zou kunnen worden ingeschaald onder een code oranje of rood, waardoor zij haar landbouwactiviteiten ter plaatse dient stop te zetten.

De verzoekende partij maakt afdoende aannemelijk dat zij mogelijks exploitatieschade kan lijden door het aangevraagde project. Er valt niet te betwisten dat er een - minstens onrechtstreeks - causaal verband kan bestaan tussen de door de verzoekende partij opgeworpen mogelijke hinder en nadelen en de realisatie van het project dat door de bestreden beslissing wordt vergund.

De door de verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk en actueel. De verzoekende partij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.11 §1, eerste lid, 3° VCRO.

3.

De exceptie wordt verworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur en van het delegatiebesluit van 13 november 2016. Zij overweegt het volgende:

“ ...

Noch dhr. Engels, noch dhr. Jordaens beschikken over de bevoegdheid om een stedenbouwkundige aanvraag in te dienen in naam van het Agentschap Natuur en Bos of in naam van het Vlaams Gewest. Geen enkel stuk bevindt zich in het aanvraagdossier waaruit zou blijken dat zij beschikken over deze bevoegdheid.

In het delegatiebesluit wordt nergens gesteld dat het opstellen en ondertekenen van vergunningsaanvragen door de minister wordt gedelegeerd aan ANB of aan het hoofd van ANB.

En zelfs indien deze bevoegdheid gedelegeerd zou zijn aan ANB is er geen enkele beslissing waaruit blijkt dat dhr. Engels of dhr. Jordaens zouden beschikken over deze bevoegdheid.

Op zijn minst had de GSA de aanvraag onvolledig en onontvankelijk moeten verklaren.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

Echter de verzoekende partij heeft geen enkel belang bij dit middel waar zij de interne bevoegdheidsregeling in vraag stelt gezien zijzelf geen zakelijke rechten kan laten gelden op de terreinen waarop de aanvraag betrekking heeft.

Een stedenbouwkundige vergunning heeft namelijk een zakelijk karakter, is dus niet persoonsgebonden en wordt steeds verleend onder voorbehoud van burgerrechtelijke rechten (artikel 4.2.22 VCRO).

Bovendien wordt niet uiteengezet waarom dit beweerd euvel zou moeten leiden tot het onwettig bevinden van de bestreden beslissing. De opbouw van een aanvraagdossier wordt bepaald door de Vlaamse Regering en dan met name door het Besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 en de schending van enig artikel uit dit besluit wordt niet aangehaald in het middel.

Op het aanvraagformulier wordt tenslotte aangeduid dat de aanvraag wordt ingediend in naam van het Agentschap voor Natuur en Bos Antwerpen door de heer Dirk Jordaens. De Gewestelijk Stedenbouwkundig Ambtenaar beschouwde het Agentschap voor Natuur en Bos Antwerpen dan ook terecht als de aanvrager.

In ondergeschikte orde dient te worden opgemerkt dat de Vlaamse Regering het Agentschap van Natuur en Bos op basis van art. 16,1°, van het besluit van de Vlaamse

Regering van 10 oktober 2003 de bevoegdheid heeft toegekend voor: “de verwerving, de bouw, het beheer, de exploitatie, het onderhoud en de vervreemding van onroerende goederen en infrastructuur.”. Het aanvragen en uitvoeren van een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing kan als een daad van beheer en/of onderhoud begrepen worden.

Het besluit van 10 oktober 2003 is ondertussen vervangen door het besluit van de Vlaamse de departementen en van de intern verzelfstandigde agentschappen van 30 oktober 2015 (zie art. 17, eerste lid, 1°).

*Het door verzoekende partij aangehaalde ministerieel besluit doet dan ook niet ter zake.
...*

3.

De verzoekende partij voegt nog het volgende toe in haar wederantwoordnota:

*“...
Er is wel een belang bij de interne bevoegdheidsverdeling gelet op het feit dat de aanvraag komt van een openbaar bestuur.*

Het eerst uitvoeren en dan aanvragen van een stedenbouwkundige uitvoering is geen daad van beheer zoals bedoeld in art. 16.1 van het besluit van 10/10/2003. Het eerst uitvoeren en dan aanvragen is onzorgvuldig.

*Het besluit van 30/10/2015 is pas in voege gegaan op 1/1/2016. Dit was duidelijk na het uitvoeren van de werken en na het indienen van de regularisatieaanvraag. Dit besluit is hier niet van toepassing.
...”*

4.

De verwerende partij voegt geen nieuwe argumenten toe in haar laatste nota.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij meent in essentie dat de aanvraag van het agentschap voor Natuur en Bos onvolledig en onontvankelijk had moeten worden verklaard, omdat noch de heer ENGELS, noch de heer JORDAENS over de bevoegdheid beschikken om een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag in te dienen in naam van het agentschap voor Natuur en Bos of in naam van het Vlaamse Gewest.

De verzoekende partij stelt met name dat nergens in het delegatiebesluit van 13 november 2006 bepaald wordt dat het opstellen en ondertekenen van vergunningsaanvragen door de minister wordt gedelegeerd aan het agentschap voor Natuur en Bos of aan het hoofd van het agentschap voor Natuur en Bos.

De verzoekende partij vervolgt dat wanneer de bevoegdheid gedelegeerd zou zijn aan het agentschap voor Natuur en Bos, er geen enkele beslissing voorligt waaruit blijkt dat de heer ENGELS of de heer JORDAENS zouden beschikken over deze bevoegdheid.

Er dient terzake onderzocht te worden of in de regelgeving inzake het bestuurlijk beleid en de delegatie van bevoegdheden een specifieke regelgeving is opgenomen inzake de bevoegdheid voor het opstellen en ondertekenen van stedenbouwkundige vergunningsaanvragen.

2.

De relevante bepalingen van de artikelen 6 en 7 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 luiden in de toepasselijke versie als volgt:

“ ...

Artikel 6.

§1. Met behoud van de toepassing van artikel 4, §1, tweede lid, zijn de intern verzelfstandigde agentschappen zonder rechtspersoonlijkheid diensten van de Vlaamse Gemeenschap die belast worden met taken van beleidsuitvoering en die beschikken over operationele autonomie zoals bedoeld in artikel 7.

§2. De Vlaamse regering is gemachtigd om intern verzelfstandigde agentschappen zonder rechtspersoonlijkheid op te richten.

...

§3. Het hoofd van een intern verzelfstandigd agentschap is het personeelslid dat, onverminderd de mogelijkheid tot delegatie en subdelegatie van die bevoegdheid, en in voorkomend geval bijgestaan door een adjunct, hierna algemeen directeur genoemd, door de Vlaamse regering wordt belast met de algemene leiding, de werking en de vertegenwoordiging van het agentschap.

...

Artikel 7.

De intern verzelfstandigde agentschappen beschikken over operationele autonomie.

Deze operationele autonomie en de wijze waarop de Vlaamse regering in dit kader ten aanzien van het hoofd van het agentschap van haar hiërarchisch gezag kan gebruikmaken, wordt op eenvormige wijze vastgesteld door de Vlaamse regering. Er wordt in ieder geval operationele autonomie gewaarborgd inzake:

1° het vaststellen en wijzigen van de organisatiestructuur van het agentschap;

2° de organisatie van de operationele processen met het oog op de realisatie van de afgesproken doelstellingen;

...

De Vlaamse regering kan specifieke delegaties aan het hoofd van het intern verzelfstandigde agentschap verlenen.”

De artikelen 16, 18 tot en met 22 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de intern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid (hierna Delegatiebesluit van 10 oktober 2003) luiden ten tijde van de vergunningsaanvraag als volgt:

“ ...

HOOFDSTUK IV. – Delegaties inzake diverse aangelegenheden

Artikel 16. Het hoofd van het agentschap heeft delegatie om de beslissingen te nemen betreffende:

1° de verwerving, de bouw, het beheer, de exploitatie, het onderhoud en de vervreemding van onroerende goederen en infrastructuur;

(...)

HOOFDSTUK VIII. - Specifieke en aanvullende delegaties

Artikel 18.

§1. Aan het hoofd van het agentschap kunnen specifieke delegaties worden verleend om beslissingen te nemen betreffende bepaalde aangelegenheden, andere dan de in dit besluit vermelde aangelegenheden.

§2. Aan het hoofd van het agentschap kunnen, betreffende de in dit besluit vermelde aangelegenheden, aanvullende delegaties worden verleend.

§3. Deze specifieke en aanvullende delegaties worden verleend door middel van, naargelang het geval:

1° de in artikel 17, derde lid, bedoelde besluiten;

2° een ministerieel besluit, voorzover het aangelegenheden betreft die door de regering aan de minister zijn gedelegeerd; het ministerieel besluit wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

HOOFDSTUK IX. - Mogelijkheid tot subdelegatie

Artikel 19.

§1. Met het oog op een efficiënte en resultaatgerichte interne organisatie kan het hoofd van het agentschap een deel van de gedelegeerde aangelegenheden verder subdelegeren aan personeelsleden van het intern verzelfstandigd agentschap die onder zijn hiërarchisch gezag staan, tot op het meest functionele niveau.

§2. Met betrekking tot de mogelijkheid om gedelegeerde aangelegenheden te subdelegeren kan in beperkingen worden voorzien, door middel van de in artikel 22, §2, 1° tot en met 5°, bedoelde besluiten en beheersovereenkomst.

Artikel 20.

De subdelegaties worden vastgelegd in een besluit van het hoofd van het agentschap. Het besluit wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Een afschrift van het besluit wordt aan de minister bezorgd.

HOOFDSTUK X. - Regeling bij vervanging

Artikel 21.

De bij dit besluit verleende delegaties worden tevens verleend aan het personeelslid dat met de waarneming van de functie van hoofd van het agentschap belast is of het hoofd van het agentschap vervangt bij tijdelijke afwezigheid of verhindering. In geval van tijdelijke afwezigheid of verhindering plaatst het betrokken personeelslid, boven de vermelding van zijn graad en handtekening, de formule "voor het hoofd van het agentschap, afwezig".

HOOFDSTUK XI – Gebruik van de delegaties en verantwoording

Artikel 22.

(...)

§2. Het gebruik van de verleende delegaties kan nader worden geregeld in, naargelang het geval:

...

2° voor een intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid : het besluit van de Vlaamse regering tot oprichting van het agentschap;

...”

Het besluit van de Vlaamse regering van 23 december 2005 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid agentschap voor Natuur en Bos luidt als volgt:

“ ...

Artikel 2.

Het ANB heeft als missie bij te dragen tot de realisatie van het beleid inzake natuurbehoud en de vrijwaring van het natuurlijk milieu en van het milieubeleid. Het ANB doet dit in het bijzonder door het instandhouden en bevorderen van de biodiversiteit, door het stimuleren van groenvoorziening, door een duurzame inrichting, door het duurzaam beheer en de

uitbreiding van het bos-, groen- en natuurareaal, met aandacht voor de sociale, economische, educatieve, wetenschappelijke en milieubeschermdende functie waarbij gelijktijdig verschillende functies vervuld worden. ANB beheert hiervoor zelf en in partnerschap terreinen en ondersteunt het beheer door derden.

Artikel 4.

Bij het uitoefenen van zijn missie en taken treedt het agentschap op namens de rechtspersoon Vlaams Gewest.

(...)

Artikel 7.

Het hoofd van het ANB is belast met de algemene leiding, de werking en de vertegenwoordiging van het ANB, onverminderd de mogelijkheid tot delegatie en subdelegatie van die bevoegdheid.”

In het door de verzoekende partij aangehaalde ministerieel besluit van 13 november 2006 tot regeling van specifieke en aanvullende delegatie van beslissingsbevoegdheden aan het hoofd van het intern verzelfstandigd Agentschap voor Natuur en Bos worden aan het hoofd van het Agentschap voor Natuur en Bos voor de verwezenlijking van haar taken en bevoegdheden, naast de delegaties van beslissingsbevoegdheid toegekend overeenkomstig het Delegatiebesluit van 10 oktober 2003, specifieke en aanvullende delegaties verleend. Dit ministerieel besluit bevat delegaties inzake overheidsuitgaven, jachtregelgeving, riviervisserij, natuurbehoudsregelgeving en bosregeling. De delegaties inzake bosregeling worden bepaald in artikel 9 van dit ministerieel besluit, dat als volgt luidt:

“ ...

Het hoofd van het Agentschap is gemachtigd om binnen de perken van de bestaande regelgeving:

1° overeenkomsten te sluiten ter bevordering van de gebiedsgerichte uitbreiding van het bosareaal die gericht is op duurzaam bosbeheer, zoals voorzien in artikel 6bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990, behoudens wanneer de jaarlijkse kost voor het agentschap meer dan euro 7.000 bedraagt;

2° toelating te verlenen aan de personeelsleden van het Bosbeheer om als gerechtelijke deskundigen op te treden, zoals bedoeld in artikel 36 van het Bosdecreet van 13 juni 1990;

3° te beslissen over de toetreding tot erkende bosgroepen zoals bepaald in artikel 41ter van het Bosdecreet van 13 juni 1990;

4° beheersplannen, wijzigingen aan beheersplannen en beheersovereenkomsten goed te keuren, die worden gesloten krachtens artikel 29 van het Bosdecreet, zoals bepaald in artikel 13 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 1993 tot vaststelling van regelen betreffende de aanwijzing of erkenning en het beheer van de bosreservaten;

5° de modellen van de formulieren, opgenomen als bijlagen II en III bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 februari 2001 tot vaststelling van nadere regels inzake compensatie van ontbossing en ontheffing van het verbod op ontbossing te wijzigen of te vervangen;

6° de verklaring op te stellen bedoeld in de artikelen 3, §1, 3°, en 3, §2, 4°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 houdende de erkenning van kopers en exploitanten van hout, overeenkomstig artikel 79 van het Bosdecreet van 13 juni 1990;

7° de huishoudelijke reglementen van het erkenningscomité en van het comité van beroep goed te keuren, zoals bepaald in de artikelen 6, §3, en 7, §3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 houdende de erkenning van kopers en exploitanten van hout, overeenkomstig artikel 79 van het Bosdecreet van 13 juni 1990;

8° het modelformulier op te stellen waarmee de aanvraag tot subsidie dient te gebeuren zoals voorzien in artikel 8, §3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2003

betreffende de subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden ter uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen;

9° het ontwerpbeheerplan goed te keuren zoals voorzien in artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juni 2003 betreffende de beheerplannen van bossen;

10° het huishoudelijk reglement opgesteld door het comité van beroep goed te keuren, zoals bepaald in artikel 15, §5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juni 2003 betreffende de beheerplannen van bossen;

11° de bijlage II tot VII aan te passen van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juni 2003 betreffende de subsidiëring van beheerders van openbare en privé-bossen;

12° de grenzen van de bosgroepregio's aan te passen zoals bedoeld in artikel 12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juni 2003 betreffende de erkenning en de subsidiëring van bosgroepen en de wijze waarop leden van het Bosbeheer kunnen meewerken in erkende bosgroepen en deze aanpassingen in bijlage I van dat besluit aan te brengen, alsmede de bijlage II en III bij datzelfde besluit aan te passen;

13° de bijlage IB en de bijlage II tot en met V aan te passen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 oktober 2003 betreffende de procedure tot erkenning van bosbouwkundig uitgangsmateriaal en het in de handel brengen van bosbouwkundig teeltmateriaal, zoals voorzien in artikel 37, §1 van dat besluit;

14° de toegankelijkheidsregeling voor een bos goed te keuren, zoals bedoeld in artikel 11, §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2008 betreffende de toegankelijkheid van de bossen en de natuureservaten;

15° beslissingen te nemen over de ontheffing, vermeld in artikel 90bis, §1, derde lid, van het Bosdecreet van 13 juni 1990.

...

3.

Uit het administratief dossier blijkt dat de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag wordt ingediend door de heer Dirk JORDAENS in naam van het agentschap voor Natuur en Bos en dat deze aanvraag ondertekend wordt door de heer Patrick ENGELS voor “de heer Dirk JORDAENS, afwezig”.

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing het volgende standpunt ingenomen over het door de verzoekende partij ingediende bezwaar hieromtrent:

“ ...

*De aanvraag is ondertekend door Patrick Engels bij afwezigheid van Dirk Jordaens. Dirk Jordaens was op het moment van de aanvraag de Provinciaal directeur van het Agentschap voor Natuur en Bos te Antwerpen. Patrick Engels is Regiobeheerder Turnhoutse Kempen voor het Agentschap voor Natuur en Bos. Deze laatste is gemachtigd om op te treden voor ANB. De vergunning wordt afgeleverd aan het Agentschap voor Natuur en Bos en is niet persoonsgeboden. Hoewel dit niet absoluut uit het dossier is af te leiden betreft het geen procedurefout. **Het bezwaar wordt niet weerhouden.***

...”

Uit deze overweging blijkt dat zowel de heer Dirk JORDAENS als de heer Patrick ENGELS werkzaam is bij het agentschap voor Natuur en Bos, respectievelijk als provinciaal directeur Antwerpen en als regiobeheerder Turnhoutse Kempen. Dit wordt niet betwist door de verzoekende partij.

Artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 december 2005 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid agentschap voor Natuur en Bos bepaalt dat het agentschap voor Natuur en Bos bij het uitoefenen van zijn missie en taken optreedt namens de rechtspersoon Vlaams Gewest.

Gelet op het feit dat het agentschap voor Natuur en Bos bij het uitoefenen van haar taken optreedt namens het Vlaamse Gewest, geldt dit ook voor de personen die werkzaam zijn bij het agentschap voor Natuur en Bos. De verzoekende partij kan dan ook niet gevolgd worden waar zij stelt dat de heren JORDAENS en ENGELS niet over de bevoegdheid beschikken om een stedenbouwkundige aanvraag in te dienen in naam van het agentschap voor Natuur en Bos of in naam van het Vlaamse Gewest.

4.

Waar de verzoekende partij de schending aanvoert van het delegatiebesluit van 13 november 2006 of met andere woorden het ministerieel besluit van 13 november 2006 tot regeling van specifieke en aanvullende delegatie van beslissingsbevoegdheden aan het hoofd van het intern verzelfstandigd Agentschap voor Natuur en Bos (hierna MB van 13 november 2006, stelt de Raad vast dat uit nazicht van dit ministerieel besluit blijkt dat dit besluit geen bepalingen bevat inzake een specifieke delegatie door de administrateur-generaal van de bevoegdheid voor het beslissen tot het aanvragen van een stedenbouwkundige vergunning.

Artikel 21 van het Delegatiebesluit van 10 oktober 2003 voorziet in een vervangingsregeling bij afwezigheid van het hoofd van het agentschap zelf, waarbij een bepaalde formulering wordt vooropgesteld voor de ondertekening door de vervanger van het hoofd van het agentschap in geval van diens tijdelijke afwezigheid of verhindering. Deze formulering werd in het voorliggend geval bij het ondertekenen van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag door het agentschap voor Natuur en Bos toegepast, zodat het hier duidelijk een vervanging betreft bij afwezigheid van de provinciaal directeur Antwerpen.

De verzoekende partij kan niet gevolgd worden dat ook in geval van dergelijke vervanging van het hoofd van het agentschap de bevoegdheid die in zijn plaats door de vervanger uitgeoefend wordt, namelijk het opstellen en het ondertekenen van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, een uitdrukkelijk gedelegeerde bevoegdheid van het hoofd van het agentschap moet zijn. In die veronderstelling zou immers een afzonderlijke vervangingsregeling zinledig zijn. Te meer daar de vervangingsregeling geldt voor de situatie waarbij de persoon die normaal de leiding heeft, tijdelijk afwezig of verhinderd is zijn bevoegdheden uit te oefenen, waarbij, zoals bijvoorbeeld blijkt uit artikel 21 van het Delegatiebesluit van 10 oktober 2003 en artikel 2 van het MB van 13 november 2006 (dat ook in een vervangingsregeling voorziet), alle bevoegdheden of delegaties waarover die leidinggevende beschikt, ook toekomen aan diens vervanger. Dit is te onderscheiden met een delegatie van specifieke bevoegdheden die niet gekenmerkt worden door een beperking in de tijd en aldus strikt geregeld is. Dat de vervangingsregeling geen delegatie van een bevoegdheid *an sich* inhoudt, maar eerder een te onderscheiden vorm van delegatie inhoudt die geldt in geval van afwezigheid van de normaal bevoegde persoon, waarbij diens gemachtigde een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag kan opstellen en ondertekenen.

De formulering in de ondertekening van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag is deze zoals voorzien in de vervangingsregeling in zowel het Delegatiebesluit van 10 oktober 2003 als in het MB van 13 november 2006 inzake de vervanging van het hoofd van het agentschap voor Natuur en Bos. In deze vervangingsregelingen worden geen bijkomende vormvereisten voorzien of bepaald. Daarnaast vereist de VCRO noch het Besluit Dossiersamenstelling dat het agentschap voor Natuur en Bos een machtigingsbeslissing aan de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag moet toevoegen.

5.

Gelet op de afwezigheid van een specifieke toewijzing in het generieke Delegatiebesluit van 10 oktober 2003 en in het MB van 13 november 2006 van de bevoegdheid aan het hoofd van het departement of agentschap om een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag op te stellen en te ondertekenen, waardoor deze bevoegdheid aldus niet uitdrukkelijk wordt voorbehouden aan het hoofd van het agentschap voor Natuur en Bos en gelet op de formulering in de ondertekening van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag van het agentschap, moet besloten worden dat er sprake is van een rechtsgeldige vervanging van de provinciaal directeur Antwerpen van het agentschap van Natuur en Bos. De stedenbouwkundige vergunningsaanvraag werd op ontvankelijke wijze ingediend. De verzoekende partij toont met haar betoog evenmin aan dat de bepalingen van het generieke Delegatiebesluit van 10 oktober 2003 of het MB van 13 november 2006 geschonden zouden zijn.

6.

Los van de vraag of de verzoekende partij belang heeft bij het middel, is de Raad van oordeel dat het middel moet worden verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.7.26/1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet). Zij overweegt als volgt:

“...

De toegevoegde ontheffingsbeslissing werd opgesteld als voorbereiding voor een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag waarvoor de Gewestelijk Stedenbouwkundige ambtenaar (GSA) het vergunningverlenende bestuursorgaan is. Overeenkomstig §1 en 2 is het eerst aan de GSA om te oordelen of een MER noodzakelijk is. Indien de GSA oordeelt op basis van de gegevens in het aanvraagdossier dat een milieueffectrapport moet opgesteld worden, treedt §3 in werking en kan de aanvrager bij de bevoegde afdeling (Dienst MER) een ontheffing van de verplichting tot het opstellen van een project-MER indienen.

In het bestreden besluit wordt nergens melding gemaakt van een eerdere stedenbouwkundige aanvraag waarbij de GSA geoordeeld heeft dat een MER moet opgemaakt worden waarna een ontheffingsvraag bij de Dienst MER had kunnen ingediend worden. ANB heeft blijkbaar op eigen houtje een aanvraag ingediend bij de Dienst MER zonder de bevoegdheden van de GSA te erkennen en treedt in de plaats van de GSA. ANB gebruikt een wederrechtelijk genomen beslissing van de Dienst MER als motivatie voor de aanvraag. Er dient bijkomend opgemerkt te worden dat:

- 1. de beslissing van de Dienst MER genomen is op basis van een dossier ingediend door ANB en geadviseerd door ANB*
- 2. het ontheffingsdossier onvolledig is.*
- 3. Er nooit een openbaar onderzoek is geweest over de MER-ontheffing.*

Het gebied is vandaag een luchthaven en blijft deze functie behouden voor zowel militaire als recreatieve doeleinden. Deze activiteit is volgens VLAREM ingedeeld onder rubriek 57.

ANB stelt zelf koolwaterstofbrandstoffen op te slaan tijdens de werken. Deze opslag is volgens VLAREM ingedeeld in rubriek 6. De tijdelijke opslag van grond (TOP) is volgens VLAREM ingedeeld onder rubriek 61. Al deze activiteiten vinden plaats op dezelfde percelen. De activiteiten en exploitatie van de terreinen door ANB vormen samen met de luchthaven volgens VLAREM II een milieutechnische eenheid. Ze bevinden zich op dezelfde terreinen en zijn niet fysisch te scheiden. Nergens wordt dit besproken of geduid in de aanvraag. Het is niet bekend of er voor de luchthaven ooit een MER of MER-ontheffing werd aangemaakt.

ANB stelt in de MER-ontheffing op p. 129: "Voor deze bewoning is enige geluidshinder niet uit te sluiten. Tussen de bewoning en het projectgebied blijft echter steeds een zone met bos behouden. Deze buffering mildert de verstoringseffecten ...". ANB erkent hier dat bomen en bossen een geluidsbufferende werking hebben. Tot voor de werken hadden de burens weinig tot geen geluidshinder van de huidige activiteiten op het terrein (luchthaven, zowel militair als recreatief). Het geluid van taxiën van en naar de startbanen en terug, opstarten van motoren, geluid van onderhoud aan de vliegtuigen werd goed gebufferd door de bestaande bomen en bossen. Als deze bomen en bossen hun geluidsdempende werking niet meer of minder kunnen uitoefenen aangezien ze gerooid zijn, veranderen de geluidseffecten van het projectgebied naar de omgeving. Door de uitgevoerde werken verhoogt ANB de impact van het gebied op de omgeving. Deze effecten worden nergens besproken of in kaart gebracht en zijn voldoende reden om een MER te laten opmaken.

In de MER-ontheffing wordt nergens gesproken over de effecten van de werken naar de omgeving. Er wordt enkel gekeken naar de effecten van de aanvraag op het eigen voorwerp (het lijkt ons heel logisch dat werken om meer heide te krijgen een gunstig effect op de heide, elke aanvraag heeft een gunstig effect op het eigen voorwerp) en niet naar de effecten op de omgeving (zie bvb geluid hierboven). Enkel op p.91 wordt gesteld dat er een effect is buiten het projectgebied. De kweldruk in het valleigebied van de Mark zou toenemen. Positief volgens ANB, of dit positief is voor kelders en laaggelegen woningen in de omgeving wordt nergens geduid.

Het gebruik van kettingzagen, vervoer van grond en hout, onbedekte zandgronden, machinaal maaien in de toekomst geven allen aanleiding tot het verspreiden van fijn stof. Dit fijn stof kan bijkomend door het militaire gebruik van de terreinen, vervuild zijn met zware metalen of andere gevaarlijke stoffen. Dit effect wordt nergens besproken in de aanvraag of MER-ontheffing.

De volksgezondheid wordt eveneens bedreigd door een stijging van het risico op de ziekte van Lyme, een zeer ernstige, zeer moeilijk te behandelen ziekte die overgebracht wordt door tekenen. In een artikel over bosomvorming en de ziekte van Lyme in het januari-nummer van Antenne (Januari-Maart 2016, nr. 1 jaargang 10) op p. 6 wordt gesteld dat bij bosomvorming van eentonig naalddhout naar een meer gediversifieerd landschap (juist wat ANB aan het uitvoeren is), de kans op besmettingen met de ziekte van Lyme zeker niet daalt en zeker verandert. Zeker veranderen en zeker niet-dalen kan alleen maar betekenen stijgen. Dit effect wordt nergens besproken in de aanvraag of MER-ontheffing.

De MER-ontheffing is niet leesbaar. Bij geen enkele tabel in hoofdstuk 4 staat een legende met uitleg over de gebruikte codes.

Deze punten zijn des te belangrijker nu het MER-ontheffingsbesluit nooit in openbaar onderzoek is geweest. De GSA heeft hier de verantwoordelijkheid als vergunningverlenend bestuursorgaan om de MER-problematiek ernstig te benaderen. Ook al is er een ontheffing

door de cel MER dan nog moet de vergunningverlenende overheid onderzoeken, overwegen en besluiten. Dit is overduidelijk niet gebeurd in dit besluit.

...

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

Deze argumentatie is niet nieuw en de Gewestelijke Stedenbouwkundig Ambtenaar nam betreffende het gelijklopende bezwaar van verzoekende partijen het volgende standpunt in:

...

Het door verzoekende partij aangehaalde artikel 4.7.26 VCRO mist dus alle relevantie gezien het project de facto MER-plichtig is uit hoofde van bijlage II van het MER-besluit. Een screening waarin wordt onderzocht of een project aanzienlijke milieueffecten kan hebben en dus de opmaak van een milieueffectenrapport nodig is, heeft in dat licht geen enkel nut.

In de bestreden beslissing wordt met name gespecificeerd dat de ontbossing met een oppervlakte van 12ha 30are volgens de bepalingen van artikel 4.3.2 §2 en § 3 van het MER-VR-decreet en het uitvoeringsdecreet van 10/12/2004 valt onder de volgende categorie: Bijlage II, categorie 1 “Landbouw, bosbouw en aquacultuur”, punt d, “- Ontbossing met het oog op de omschakeling naar een ander bodemgebruik voor zover de oppervlakte 3 ha of meer bedraagt en voor zover artikel 87 van het bosdecreet niet van toepassing is.”

Verzoekende partij betwist niet de juistheid van deze indeling. Het middel is dan ook op dit punt ongegrond.

Verder werpt verzoekende partij op dat de MER-ontheffing ter inzage moest worden gelegd tijdens een openbaar onderzoek zonder evenwel in het verzoekschrift enige wettelijke grondslag voor dit openbaar onderzoek te duiden.

Het is niet aan de verwerende partij om de premissen van de verzoekende partij trachten te weerleggen. Verzoekende partijen kunnen er zich niet zonder meer toe beperken dat de MER-ontheffing ter inzage moest worden gelegd zonder dat zij duidt welke wettelijke bepaling zij dan wel geschonden acht. (zie bv. RvVb S/2012/1, 9 januari 2012; RvVb A/2011/171, 23 november 2011)

Art. 6 van het besluit van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging bepaalt evenwel dat enkel in geval van de opmaak van een milieueffectenrapport dit onverkort moet worden onderworpen aan het openbaar onderzoek, te weten:

...

Het middel waar het voorhoudt dat het MER-ontheffingsbesluit ter inzage van het publiek moest worden gelegd is bijgevolg onontvankelijk, minstens treft het geen doel.

Verzoekende partij meent tenslotte dat bepaalde elementen niet in de aanvraag tot ontheffing van de MER-plicht zouden zijn besproken. Als voorbeeld haalt verzoekende partij aan dat het gebruik van kettingzagen, vervoer van grond en hout, onbedekte zandgronden enz. fijn stof met zich mee zou brengen. Verzoekende partij stelt ook de vraag

of voor het militair domein zelf ooit een MER werd opgesteld en zij vreest dat het geluid van de opstijgende en dalende vliegtuigen minder of niet meer zal worden gebufferd na het rooien van de bomen. Tenslotte wordt in het verzoekschrift nog de ziekte van Lyme aangehaald en dat de kans op besmettingen zou veranderen met een meer gediversifieerd landschap.

Deze grieven zijn wederom niet nieuw en werden reeds tijdens het openbaar onderzoek geuit. In de bestreden beslissing werden deze bezwaren als volgt beantwoord:

...

Krachtens artikel 4.3.3 §3 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid kan de administratie een project ontheffen van de MER-plicht als een toetsing aan de criteria van bijlage II uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.

In de eerste plaats moet hier worden gewezen op het principe dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet bevoegd is zijn beoordeling wat betreft de beslissing tot MER-ontheffing in de plaats te stellen van de bevoegde overheid. In de uitoefening van de haar opgedragen wettigheidscontrole is zij enkel bevoegd na te gaan of de bevoegde overheid op grond van juiste feitelijke gegevens in redelijkheid heeft kunnen beslissen, te dezen dat het voorgenomen project geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een project- MER niet nodig is. (cfr. RvVb A/2013/264, 28 mei 2013)

Het gegeven dat de dennenbomen langs de zogenaamde margrieten inderdaad enkele meters zullen worden teruggedrongen zodat de heide zich daar kan herstellen en dat ter hoogte van het VEN een grotere oppervlakte zal worden gekapt betekent niet in se dat er significante milieueffecten te verwachten zijn en dus onterecht geoordeeld werd dat geen project-Mer-rapport diende te worden opgesteld.

Het sleutelwoord is het gegeven of er significante/aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn- quod non.

Verzoekende partij toont althans aan de hand van haar grieven van algemene aard niet aan dat de Dienst Milieueffectenrapportage (Dienst MER) van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie op basis van onjuiste feitelijke gegevens of op onredelijke wijze tot het besluit zou zijn gekomen dat de voorgenomen aanvraag geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een project-Mer niet nodig is.

In dat verband onderstreept verwerende partij dat de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid hier ligt bij de Dienst Milieueffectenrapportage van het departement Leefmilieu en niet bij het verzelfstandigd Agentschap Natuur en Bos.

Verwerende partij merkt hier tenslotte nog op dat verzoekende partij enkel de formele motiveringsplicht aanhaalde in haar middel en naliet de beginselen van behoorlijk bestuur die wel toepassing kunnen vinden in het kader van de MER-plicht aan te halen en ook het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid onbesproken liet. Enkel om deze reden moeten de grieven wat betreft het MER-ontheffingsbesluit onontvankelijk worden verklaard.

...

3.

De verzoekende partij voegt nog het volgende toe in haar wederantwoordnota:

“ ...

Verwerende partij antwoordt in haar beslissing niet op alle bezwaren aangehaald in de bezwaarschriften. In zoverre er antwoorden zijn zijn deze niet afdoende. De MER-ontheffing komt nu pas in openbaarheid en is nooit onderworpen geweest aan een openbaar onderzoek.

Verwerende partij stelt zich in haar antwoordnota in de plaats van de cel MER en de aanvrager en probeert haar beslissing te motiveren. Verwerende partij geeft hier mee toe dat haar beslissing onvoldoende gemotiveerd was. Verwerende partij schuift haar beslissingsbevoegdheid af door te stellen dat het onderzoek naar de MER-ontheffing door de cel MER had moeten genomen worden en niet door ANB. Verwerende partij vereenzelvigt zich met ANB en dit is niet zorgvuldig.

Grievens met betrekking tot de MER-plicht en het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid zitten vervat in artikel 4.7.26/1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Uw raad kan altijd de onzorgvuldigheid inroepen

4.

De verwerende partij stelt nog het volgende in haar laatste nota:

“ ...

De decreetgeving bepaalt dat de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid inzake MER ligt bij de Dienst Milieueffectenrapportage van het departement Leefmilieu en dus niet bij het verzelfstandigd Agentschap Natuur en Bos. Van enige post factum motivering kan evenmin sprake zijn gezien reeds in de bestreden beslissing de aanvraag zeer uitgebreid werd getoetst aan de MER-regelgeving. Verwerende partij ziet tenslotte ook niet in op welke wijze zij zich zou vereenzelvigen met het ANB –quod certe non.

...”

Beoordeling door de Raad

1.1

De verzoekende partij voert aan dat overeenkomstig artikel 4.7.26/1, §§ 1 en 2 VCRO het eerst aan de verwerende partij toekomt om te oordelen of de opmaak van een milieueffectenrapport noodzakelijk is.

De verzoekende partij vervolgt dat wanneer de verwerende partij oordeelt op basis van de gegevens in het aanvraagdossier dat een milieueffectenrapport moet opgesteld worden, de aanvrager bij die dienst MER op grond van artikel 4.7.26/1, §3 VCRO een ontheffing van de verplichting tot het opstellen van een project-MER kan indienen.

1.2

Artikel 4.7.26/1 VCRO, zoals van toepassing op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, bepaalt:

“ ...

§1. Als de vergunningsaanvraag een project-m.e.r.-screeningsnota als vermeld in artikel 4.3.3, §2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, omvat, onderzoekt het vergunningverlenende bestuursorgaan of zijn

gemachtigde, die nota en neemt een beslissing of er een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld.

§2. Er hoeft geen milieueffectrapport over het project te worden opgesteld als het vergunningverlenende bestuursorgaan of zijn gemachtigde oordeelt dat : 1) een toetsing aan de criteria van bijlage II van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten; of 2) vroeger al een plan-MER werd goedgekeurd betreffende een plan of programma waarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd of een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.

§3. De beslissing dat een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld, heeft van rechtswege de onvolledigheid van de vergunningsaanvraag tot gevolg.

De aanvrager kan in dat geval een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting indienen bij de afdeling, bevoegd voor milieueffectrapportage overeenkomstig de procedure, vermeld in artikel 4.3.3, §3 tot en met §9, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. De beslissing van de afdeling, bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in artikel 4.3.3, §6, van hetzelfde decreet, betreft een bindende beslissing voor de overheid, vermeld in paragraaf 1.

...

De Raad is van oordeel dat de verwerende partij in de bestreden beslissing terecht overweegt dat artikel 4.7.26/1, §2 VCRO betrekking heeft op de project-mer-screening van de projecten, zoals vermeld in bijlage III van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (hierna: MER- besluit). Voor de projecten van deze bijlage III geldt dat de initiatiefnemer een project-mer-screeningsnota kan indienen bij de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en de volledigheid van de aanvraag of met andere woorden het vergunningverlenend bestuursorgaan.

Het komt vervolgens toe aan de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag om een screeningsbeslissing te nemen, dit is een beslissing of er al dan niet een project-MER moet worden opgesteld. Het vergunningverlenend bestuursorgaan kan beslissen dat er geen milieueffectrapport over het aangevraagd project moet worden opgesteld indien een toetsing aan de criteria van bijlage II DABM uitwijst dat het project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten, of, indien er vroeger al een plan-MER werd goedgekeurd betreffende een plan of programma waarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd of een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.

1.3

De aanvraag heeft betrekking op de ontbossing van 12 ha 30 are en valt onder categorie 1 van bijlage II van het MER-besluit:

“ ...

1 landbouw, bosbouw en aquacultuur

...
d)

- *Eerste bebossing voor zover de oppervlakte 10 ha of meer bedraagt.*
- *Ontbossing met het oog op de omschakeling naar een ander bodemgebruik voor zover de oppervlakte 3 ha of meer bedraagt en voor zover artikel 87 van het bosdecreet niet van toepassing is.*

...”

Overeenkomstig artikel 4.3.2, §2 en §3 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna DABM) kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting indienen bij de administratie. Een ontheffingsbeslissing van de verplichting tot het opmaken van een MER is een beslissing van de daarvoor bevoegde administratie, voorafgaand aan een aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning, en dus een voorbereidende handeling in de procedure van de aanvraag van een vergunning.

Uit het aanvraagdossier blijkt dat de aanvrager een verzoek tot ontheffing van de verplichting tot opmaak van een project-MER heeft ingediend op grond van categorie 1 van bijlage II van het MER-besluit.

Op 13 januari 2015 beslist de bevoegde dienst MER de ontheffing van de verplichting tot het opstellen van een project-MER toe te kennen gezien voor elke milieudiscipline wordt geconcludeerd dat het project geen aanzienlijke negatieve gevolgen zal hebben voor het milieu als gevolg van de realisatie van het voorgenomen project en dat derhalve de opmaak van de project-MER niet vereist is.

De verzoekende partij betwist niet dat het aangevraagde kadert binnen categorie 1 d van bijlage II van het MER-besluit waarvoor bijgevolg een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting kan worden ingediend. Artikel 4.7.26/1, §2 VCRO kan in casu geen toepassing vinden en wordt dan ook niet geschonden.

2.1

De verzoekende partij betoogt verder dat het ontheffingsbesluit met betrekking tot de verplichting tot het opstellen van een project-MER kennelijk onredelijk is in de zin dat de nota die in het kader van het verzoek tot ontheffing werd ingediend onvolledig zou zijn. De verzoekende partij haalt onder meer aan dat de geluidsimpact, de effecten van de werken naar de omgeving toe en het verspreiden van fijn stof niet wordt besproken. Daarnaast voert de verzoekende partij ook aan dat de volksgezondheid wordt bedreigd door een stijging van het risico op de ziekte van Lyme.

2.2

Zoals hierboven onder punt 1 reeds werd vastgesteld, wordt het niet betwist dat het project van de aanvraag, die heeft geleid tot de bestreden beslissing, onderworpen is aan de MER-plicht, aangezien het valt onder bijlage II van het MER-besluit, met name categorie 1 d) “Ontbossing met het oog op de omschakeling naar een ander bodemgebruik voor zover de oppervlakte 3 ha of meer bedraagt en voor zover artikel 87 van het bosdecreet niet van toepassing is”.

Krachtens artikel 4.3.3, §3 DABM kan de administratie een project ontheffen van de MER-plicht als een toetsing aan de criteria van bijlage II uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.

De dienst MER heeft op 13 januari 2015 ontheffing van de verplichting tot het opstellen van een project-MER verleend voor het Natuurherstel Militair Domein "NAVO-Vliegveld Weelde" voor een termijn van vier jaar.

Het wordt evenmin betwist dat de verzoekende partij zich bij haar beroep tegen de bestreden beslissing kan beroepen op eventuele onregelmatigheden van de ontheffingsbeslissing. De ontheffingsbeslissing van 13 januari 2015 vormt een onontbeerlijke grondslag voor het nemen van de bestreden beslissing aangezien zonder deze ontheffingsbeslissing de bestreden beslissing niet kon worden verleend.

De Raad, bevoegd voor de beoordeling van de wettigheid van bestreden beslissing, kan zijn beoordeling over het voldoen van de aanvraag aan de criteria bepaald in artikel 4.3.3, §3 DABM niet in de plaats stellen van die van de dienst MER. In de uitoefening van de hem opgedragen wettigheidscontrole, is hij enkel bevoegd na te gaan of de dienst MER op grond van juiste feitelijke gegevens in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat het voorgenomen project geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat derhalve de opmaak van de project-MER niet vereist is.

2.3

De ontheffingsbeslissing stelt als volgt:

“ ...

In de ontheffingsnota zijn de milieueffecten van de geplande ontbossing op een grondige wijze onderzocht en besproken. Alle relevante disciplines (bodem; water; fauna en flora; landschap, bouwkundig erfgoed en archeologie en mens) worden in de ontheffingsnota behandeld door het beschrijven van de referentietoestand en het bespreken en beoordelen van de effecten. Voor elke discipline wordt tot de conclusie gekomen dat er geen aanzienlijke effecten verwacht worden.

VMM en ANB geven een gunstig advies. Het ANB stelt dat het project geen betekenisvolle aantasting voor de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone impliceert en dat de passende beoordeling gunstig geadviseerd wordt.

Het opstellen van een project-MER zou de informatie, opgenomen in de MER-ontheffingsnota, niet verbeteren en biedt, voor wat de milieuaspecten betreft, bijgevolg geen duidelijke meerwaarde in de verdere besluitvorming omtrent dit project.

... ”

Uit deze motivering volgt dat er voor alle relevante milieudisciplines tot de conclusie wordt gekomen dat er geen aanzienlijke effecten verwacht worden. De dienst MER sluit het ontstaan van aanzienlijke negatieve effecten uit en stelt dat het principieel verplichte MER dat de over de vergunningsaanvraag beslissende overheid ter zake deskundig moet voorlichten, de in de nota opgenomen informatie niet significant zal verbeteren en geen duidelijke meerwaarde biedt in de verdere besluitvorming voor wat de milieuaspecten betreft. Hieruit blijkt afdoende dat de dienst MER de in de ontheffingsnota verrichte toetsing aan de criteria van bijlage II bij het DABM onderschrijft. De verzoekende partij betwist niet dat er in de ontheffingsnota uitgebreid werd ingegaan op de verschillende criteria van bijlage II bij het DABM. Er blijkt dan ook uit de ontheffingsbeslissing, samen met de stukken waarop deze beslissing is gesteund, dat er is voldaan aan de criteria om ontheffing te verlenen van de plicht om een project-MER op te maken.

De Raad stelt bovendien vast dat de uiteenzetting hieromtrent in het verzoekschrift volledig gelijklopend is aan het door de verzoekende partij ingediende bezwaar tijdens het openbaar

onderzoek. De verwerende partij weerhoudt dit bezwaar niet en neemt hierover een gemotiveerd standpunt in op pagina 21 en 22 van de bestreden beslissing ('milieuaspecten, milieuvergunningen en milieuhinder' en 'gezondheidsrisico's'). De verzoekende partij voert dan ook een betoog zonder de concrete overwegingen en motieven van de bestreden beslissing bij haar kritiek te betrekken.

3.

Tot slot voert de verzoekende partij aan dat er geen openbaar onderzoek is geweest over het ontheffingsbesluit met betrekking tot de verplichting tot het opstellen van een project-MER.

Samen met de verwerende partij stelt de Raad vast dat de verzoekende partij niet uitlegt op grond van welke rechtsregel het ontheffingsbesluit aan een openbaar onderzoek had moeten onderworpen zijn, evenmin welk "beginsel van behoorlijk bestuur" zou zijn geschonden omdat er in deze geen openbaar onderzoek werd georganiseerd.

Ten overvloede merkt de Raad op dat noch het DABM, noch het MER-besluit een bepaling bevat waarin bepaald wordt dat het verzoek tot ontheffing en de daaropvolgende beslissing moet onderworpen worden aan een openbaar onderzoek.

4.

Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990, van artikel 6.1, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 tot bepaling van de handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (hierna: Vrijstellingsbesluit) en van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet.

Zij overweegt het volgende:

“ ...

Art. 90bis stelt:

...

HOOFDSTUK 6 Groen

Art. 6.1. stelt dat:

...

De GSA baseert zich op een beheersplan om te stellen dat voor grote stukken gerooid bos er geen stedenbouwkundige vergunning nodig zou zijn. In de aanvraag wordt geregeld verwezen naar een “goedgekeurd geïntegreerd natuur- en bosbeheerplan voor het militair domein van Weelde”. Het is niet duidelijk wie dit plan heeft goedgekeurd en of dit plan ooit in openbaar onderzoek is geweest. Er is enkel een document aanwezig dat beheersplan wordt genoemd.

De loutere benaming verheft een document niet tot een beheersplan zoals bedoeld in het Bosdecreet of in het besluit van de Vlaamse Regering.

Er zijn voor een groot gebied instandingshoudingsdoelstellingen (IHD) geformuleerd die zo abstract zijn dat niet kan bepaald worden of er bezwaar moest tegen ingediend worden. Verzoekende partij wacht op het openbaar onderzoek horende bij het proces voor de

vastlegging van deze IHD en op het openbaar onderzoek voor het opstellen van het managementplan om haar bezwaren kenbaar te maken. De publicatie op een website kan niet aanzien worden als beslist beleid. Verzoekende partij wordt hierin gesterkt door een uitspraak van het Grondwettelijk hof van 28 april 2016 waarbij grote stukken van het decreet Natuurbehoud werden vernietigd omwille van het ontbreken van voldoende inspraak, voldoende MER en voldoende openbaarheid. GSA verwijst naar documenten op www.natura2000.vlaanderen.be om te stellen dat de IHD voldoende gekend zijn terwijl het Grondwettelijk hof een half jaar geleden oordeelde dat deze IHD onvoldoende openbaar zijn gemaakt.

De GSA oordeelt op basis van artikel 90 bis van het bosdecreet en artikel 6.1 van het besluit dat geen stedenbouwkundige vergunning nodig zou zijn. Dit klopt niet aangezien er geen beheersplan is en evenmin de IHD voldoende gekend zijn.

...

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

Opnieuw stelt verwerende partij vast dat deze grief niet nieuw is en reeds bij de administratieve vergunningsfase aan bod is gekomen en het antwoord van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar luidde pertinent wat volgt:

...

In het middel herhaalt verzoekende partij haar standpunt dat de aanvraag niet alle uitgevoerde wederrechtelijke werken zou bevatten en dat voor deze handelingen, te weten het dunnen van 67 ha bos en het omvormen van een uitheems bos naar een gemengd loofbos wel degelijk een stedenbouwkundige vergunning nodig is of was. Verzoekende partij merkt in dat verband ook nog op dat er regelmatig wordt verwezen naar het bosbeheersplan maar dat niet duidelijk is wie dit plan heeft goedgekeurd en of dit plan ooit in openbaar onderzoek is geweest. Ook de instandhoudingsdoelstellingen zijn volgens verzoekende partij dermate abstract dat er zelfs geen bezwaar tegen kan worden ingediend.

Het middel is onontvankelijk, minstens manifest ongegrond omdat het in essentie stelt dat de voorliggende aanvraag niet alle uit te voeren of uitgevoerde werken omvat. Het dunnen van 67 ha bos en het omvormen van een uitheems bos naar een gemengd loofbos maakt echter – en verwerende partij herhaalt- niet het voorwerp uit van de vergunning en dus van de thans bestreden beslissing.

Verzoekende partij toont in dat verband evenmin aan dat de voorliggende aanvraag ook maar enigszins de werkelijke impact van de beoogde werken heeft willen verbergen en dat ook een onderzoek van deze werken noodzakelijk was om tot een deugdelijke beslissing te komen.

...”

3.

De verzoekende partij voegt nog het volgende toe in haar wederantwoordnota:

“ ...

Verwerende partij geeft geen antwoord op de argumenten aangehaald in het bezwaarschrift of in het verzoeckschrift. Bij een beslissing over illegaal uitgevoerde werken zou ofwel in de

aanvraag ofwel in de beslissing daarover naar voor moeten komen waarom wat aangevraagd/vergund is of waarom wat niet. Dit wordt geen van beide gemotiveerd in de beslissing.
...

4.

De verwerende partij stelt in haar laatste nota nog wat volgt:

“...
Zoals reeds uiteengezet wordt in de bestreden beslissing geduid wat het voorwerp van de aanvraag is. Het staat de aanvrager vrij om het voorwerp van de aanvraag af te bakenen. De argumentatie van de verzoekende partijen in verband met de IHD en het beheersplan in het kader van de werken die niet het voorwerp uitmaken van de aanvraag mist bijgevolg feitelijke en juridische grondslag.

Verwerende partij merkt in dat verband (nogmaals) op dat de verzoekende partij evenmin concretiseert in het middel in welke mate zij wordt gegriefd doordat bepaalde werken niet zouden zijn opgenomen in de aanvraag. Verzoekende partij doet zelfs geen aanzet daartoe.
...”

Beoordeling door de Raad

1.1

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de verwerende partij zich op een beheersplan baseert om te stellen dat voor grote stukken gerooid bos geen stedenbouwkundige vergunning nodig zou zijn. Volgens de verzoekende partij is het niet duidelijk wie het “goedgekeurd geïntegreerd natuur- en bosbeheerplan voor het militair domein van Weelde” heeft goedgekeurd en of dit plan aan een openbaar onderzoek is onderworpen.

1.2

Dit argument, zoals reeds opgeworpen in het door de verzoekende partij ingediende bezwaarschrift tijdens het openbaar onderzoek, wordt in de bestreden beslissing ontmoet. De verwerende partij overweegt dat het beheersplan niet onderworpen is aan een openbaar onderzoek, omdat dit niet vereist is in de hiervoor uitgetekende procedure en dat het een aangelegenheid betreft die buiten haar bevoegdheid ligt. Het louter herhalen van een bezwaar zonder de motieven van de bestreden beslissing te bekritisieren en derhalve zonder aan te voeren, laat staan aan te tonen, dat de weerlegging van het bezwaar onwettig is, kan niet beschouwd worden als een ontvankelijk middel.

Het komt de Raad niet toe een aanvraag opnieuw te beoordelen en zich in de plaats te stellen van de beoordeling van de vergunningverlenende overheid. De Raad kan in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidscontrole enkel nagaan of de vergunningverlenende overheid haar bevoegdheid om te oordelen over een vergunningsaanvraag op wettige wijze heeft uitgeoefend. De verwerende partij heeft in haar beslissing de redenen aangegeven waarom het beheersplan niet werd onderworpen aan een openbaar onderzoek. De verzoekende partij voert niet aan dat dit motief van de bestreden beslissing onwettig zou zijn.

2.

Waar de verzoekende partij voorhoudt dat de verwerende partij op grond van artikel 90bis van het Bosdecreet en op grond van artikel 6.1 van het Vrijstellingsbesluit niet kon besluiten dat er geen stedenbouwkundige vergunning nodig zou zijn omdat er geen beheersplan is en de instandhoudingsdoelstellingen onvoldoende gekend zijn, stelt de Raad vast dat de verwerende

partij op pagina 18 van de bestreden beslissing tot deze vaststelling komt en dat deze vaststelling betrekking heeft op het dunnen van 67 ha bos en het omvormen van een uitheems bos naar een gemengd loofbos. Samen met de verwerende partij stelt de Raad vast dat dit niet het eigenlijke voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing, met name de ontbossing van 12,3 ha bos met het oog op een ander bodemgebruik, namelijk heide.

De verzoekende partij heeft dan ook geen belang bij dit onderdeel van het middel, gelet op het feit dat deze kritiek betrekking heeft op zaken die niet het eigenlijke voorwerp van de bestreden beslissing uitmaken.

3.

Het middel wordt verworpen.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 14 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: Natuurdecreet), van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet en het voorzorgsprincipe. Zij overweegt het volgende:

“ ...

ANB geeft opdracht tot het ontbossen en voert uit en zou ook de uitvoerder zijn van het decreet betreffende natuurbehoud. Op zijn minst zou het bestreden besluit net moeten motiveren hoe ANB zal en moeten voldoen aan art. 14 van het decreet betreffende natuurbehoud.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

Voormeld artikel 14 van het decreet Natuurbehoud omvat een zorgplicht die wordt opgelegd aan degenen die bepaalde handelingen verricht of daartoe opdracht geven. Deze zorgplicht richt zich echter uitsluitend tot de initiatiefnemer van het project en niet tot de vergunningverlenende overheid.

Een middel dat steunt op artikel 14 van het decreet natuurbehoud kan dan ook onmogelijk tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden. (zie RvVb nr. A/2015/0450 van 4 augustus 2015, RvVb nr. A/1516/0018 van 22 september 2015)

Ten overvloede zet verzoekende partij in het middel ook niet concreet uiteen in hoeverre de beoogde werken ernstige schade of zelfs tot vernietiging kunnen leiden van de vernoemde natuur in artikel 14 van het decreet Natuurbehoud

...”

3.

De verzoekende partij voegt nog het volgende toe in haar wederantwoordnota:

“ ...

De aangehaalde arresten doen hier niet terzake.

In een stedenbouwkundige vergunningsbeslissing dient ook de hinder tijdens de werkzaamheden besproken te worden als die te verwachten zijn. Gelet op de verschillende types van hinder tijdens de werkzaamheden in natuurgebied zoals besproken in de bezwaarschriften en de specifieke regeling die art. 14 van het decreet Natuurbehoud hiervoor voorziet in natuurgebieden had zowel de aanvrager als verwerende partij dit moeten bespreken en motiveren. Dit is niet gebeurd.

...

4.

De verwerende partij voegt geen nieuwe argumenten toe in haar laatste nota en verwijst naar hetgeen reeds werd uiteengezet in de memorie van antwoord.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de verwerende partij in de bestreden beslissing had moeten motiveren hoe de aanvrager zal voldoen aan artikel 14 van het Natuurdecreet.

2.

Artikel 14, §1 Natuurdecreet bepaalt het volgende:

“ ...

Iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die manueel, met mechanische middelen of pesticiden en met vaste of mobiele geluidsbronnen ingrijpt op of in de onmiddellijke omgeving van natuurlijke en deels natuurlijke habitats of ecosystemen, op waterrijke gebieden, op natuurlijke en halfnatuurlijke vegetaties, op wilde inheemse fauna of flora of trekkende wilde diersoorten of hun respectieve habitats of leefgebieden, of op kleine landschapselementen, en die weet of redelijkerwijze kan vermoeden dat deze habitats, ecosystemen, waterrijke gebieden, vegetaties, fauna, flora of kleine landschapselementen daardoor kunnen worden vernietigd of ernstig geschaad, is verplicht om alle maatregelen te nemen die redelijkerwijze van hem kunnen worden gevergd om de vernietiging of de schade te voorkomen, te beperken of indien dit niet mogelijk is, te herstellen.

De bepaling van het vorige lid geldt eveneens ten aanzien van wie opdracht geeft tot de in dat lid bedoelde ingrepen.

...”

Voormeld artikel 14 Natuurdecreet omvat een zorgplicht die wordt opgelegd aan degenen die bepaalde handelingen verricht of daartoe opdracht geven. Met de verwerende partij dient de Raad vast te stellen worden dat deze bepaling zich in eerste instantie richt tot de initiatiefnemer van een project en niet tot de vergunningverlenende overheid.

De verwerende partij kan bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag deze bepaling dus niet hebben geschonden, zodat de verzoekende partij niet op nuttige wijze de schending van artikel 14 van Natuurdecreet kan inroepen. De zorgplicht in hoofde van het vergunningverlenend bestuursorgaan wordt geconcretiseerd in de verplichte toepassing van de natuurtoets zoals vervat in artikel 16 Decreet Natuurbehoud bij het beoordelen van vergunningen. De Raad merkt op dat de verzoekende partij de schending van deze bepaling niet inroept.

3.

Het middel wordt verworpen.

E. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 1.1.4 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet en van het voorzorgsprincipe. Zij overweegt het volgende:

“... ”

In de begeleidende nota, noch in de aanvraag tot MER-ontheffing noch in de beslissing wordt “de in de omgeving bestaande toestand” besproken. Bij grootschalige ingrepen waartoe we deze werken gelet op het feit dat ze opgenomen zijn in bijlage II van de MER-wetgeving moeten rekenen, wordt in de MER-screening een afstand van 2,5km rond het project als basis genomen om effecten in kaart te brengen. Op zijn minst zou de bestaande toestand binnen een redelijke straal in kaart moeten gebracht worden. Hoe een kaalslag en uitdunningen (in zoverre dat van uitdunning nog sprake is als er meer dan 50% van de aanwezige bomen worden gekapt) de relatie met de omgeving beïnvloeden wordt nergens besproken. De loutere verwijzing naar een kaal landschap als historisch juist mist elke wetenschappelijke onderbouwing. Op p. 62 van het verzoek tot ontheffing van de MER-plicht wordt geschreven: “Archeologisch belangrijk gebied met vondsten als prehistorische bewoning,; grafheuvels, , Romeinse bewoning,, Romeinse vondsten.” Blijkbaar werd het gebied vroeger veel intensiever gebruikt dan vandaag, gelet op bewoning en graven. De omvorming naar een kaal, schraal landschap zou historisch fout kunnen zijn. Verzoekende partij is zich niet komen vestigen in de omgeving omwille van een drang naar een kaal landschap maar omwille van de zichtschermen gecreëerd door bossen . De bunkers langsheen de zogenaamde margrieten zijn sinds de kappingen duidelijk zichtbaar en zorgen voor een ongemakkelijk gevoel gelet op de stijging van de internationale spanningen de afgelopen tijd. Nergens in het dossier worden de woningen en bedrijven van de verzoekende partij ingetekend. De toestand in de omgeving wordt niet correct voorgesteld.

De economische gevolgen van het kappen van de bossen en het herstel van heide wordt niet in kaart gebracht. Met de economische gevolgen dient echter overeenkomstig de Codex RO rekening gehouden te worden. De twee landbouwbedrijven van A. Van Bijsterveldt bvba gelegen langsheen de Leemputten worden in hun rendabiliteit en voortbestaan bedreigd door werken van ANB. Bij het verlenen van de milieuvergunning voor het meest recente landbouwbedrijf adviseerde ANB gunstig voor het oprichten van het landbouwbedrijf. 2 jaar na de realisatie van het landbouwbedrijf meldde ANB dat het bedrijf rood werd gecatalogeerd in het kader van de PAS-regelgeving. De impact van het bedrijf op de bestaande heidegebieden in het militair gebied zou te groot zijn. Een rood-verklaring komt de facto overeen met het stopzetten van de economische activiteit op die plek. Zonder dat er heide bijkwam of dieren aantallen wijzigden meldde ANB plots dat het bedrijf werd herschaald naar oranje. Dit heeft nog steeds een belangrijke economische implicatie aangezien oranje bedrijven in hun ontwikkeling worden geremd en aangezien oranje bedrijven kunnen gedwongen worden tot serieuze investeringen die geen omzetverhoging met zich meebrengen maar louter kostenverhogend werken. Nu heeft ANB werken gestart om minder kwetsbaar dennenbos om te zetten naar meer kwetsbaar heidegebied. Wat belet ANB om binnen enkele jaren als de heide is uitgebreid te stellen dat de bedrijven van A. Van Bijsterveldt, gunstig geadviseerd door ANB, opnieuw rood worden verklaard aangezien gebieden die nu niet kwetsbaar zijn omgevormd zijn naar meer kwetsbaar gebied? ANB is gelet op de recente wisselingen van rood naar oranje en de manier waarop

de werken zonder vergunning worden uitgevoerd niet te vertrouwen. Deze houding en deze aanvraag scheppen enorme onzekerheid en nemen elke bedrijfszekerheid weg. Nergens in de aanvraag of in het besluit wordt hier aandacht aan besteed.

De mobiliteitsaspecten worden onvoldoende in kaart gebracht. ANB stelt dat er meer dan 6000m³ grond wordt afgevoerd en meer dan 5000m³ hout. Nergens in het dossier wordt aangeduid over hoeveel transporten dit gaat. In de MER-ontheffing wordt gesteld om deze afvoer in 1 maand te realiseren. Op basis van 20m³ per vracht en max. 20 werkdagen in 1 maand komt dit overeen met 27 vrachten per dag. Dit is niet onaanzienlijk in een landelijke gemeente en deze effecten worden nergens beoordeeld.

ANB wenst meer dan 6000m³ verdachte grond te verplaatsen. In het voorwerp van de aanvraag wordt gesteld dat “in principe vindt er geen echt grondverzet plaats bij de uitvoering van de werken”. In principe niet maar in werkelijkheid wordt er 6000m³ grond afgegraven en verplaatst afkomstig van percelen waar reeds jarenlang een luchthaven met een startbaan van meer dan 800m aanwezig is. Volgens de Vlaamse wetgeving (en het projectgebied is nog altijd gelegen in Vlaanderen) dienen deze gronden beschouwd te worden als verdacht in het kader van grondverzet. Er bijkomend rekening mee houdend dat er niet geweten is waar de militairen hun gevaarlijke stoffen (munitie, brandstoffen, ...) overal hebben gebruikt en dat ANB deze af te voeren gronden wenst af te zetten op akkers in de omgeving (p. 128 Mer ontheffing) is het onbegrijpelijk dat OVAM en het Departement Landbouw en Visserij niet betrokken zijn bij deze aanvraag of geadviseerd hebben in dit dossier.

ANB stelt eveneens op p. 128 van de MER ontheffing dat de werken binnen de maand kunnen uitgevoerd worden en dat als de afzet op akkers in de buurt kan gebeuren er geen grondstocks noodzakelijk zijn. ANB geeft hiermee duidelijk aan dat het over grond gaat en niet over wat plagsel en dat de regels van grondverzet van toepassing zijn. De werken duren nu al langer dan 1 maand en de oprichting van een TOP lijkt niet meer dan logisch. Nergens in het dossier wordt hierover met een woord gerept.

Milieu (eveneens te beoordelen volgens codex RO)

Het gebied is vandaag een luchthaven en blijft deze functie behouden voor zowel militaire als recreatieve doeleinden. Deze activiteit is volgens VLAREM ingedeeld onder rubriek 57. ANB stelt zelf koolwaterstofbrandstoffen op te slaan tijdens de werken. Deze opslag is volgens VLAREM ingedeeld in rubriek 6. De tijdelijke opslag van grond (TOP) is volgens VLAREM ingedeeld onder rubriek 61. Al deze activiteiten vinden plaats op dezelfde percelen. De activiteiten en exploitatie van de terreinen door ANB vormen samen met de luchthaven volgens VLAREM II een milieutechnische eenheid. Ze bevinden zich op dezelfde terreinen en zijn niet fysisch te scheiden. Nergens wordt dit besproken of geduid in de aanvraag. Het is niet bekend of er voor de luchthaven ooit een MER of MER-ontheffing werd aangemaakt.

ANB stelt in de MER-ontheffing op p. 129: “Voor deze bewoning is enige geluidshinder niet uit te sluiten. Tussen de bewoning en het projectgebied blijft echter steeds een zone met bos behouden. Deze buffering mildert de verstoringseffecten ...”. ANB erkent hier dat bomen en bossen een geluidsbufferende werking hebben. Tot voor de werken hadden de burens weinig tot geen geluidshinder van de huidige activiteiten op het terrein (luchthaven, zowel militair als recreatief). Het geluid van taxiën van en naar de startbanen en terug, opstarten van motoren, geluid van onderhoud aan de vliegtuigen werd goed gebufferd door de bestaande bomen en bossen. Als deze bomen en bossen hun geluidsdempende werking niet meer of minder kunnen uitoefenen aangezien ze gerooid zijn, veranderen de

geluidseffecten van het projectgebied naar de omgeving. Door de uitgevoerde werken verhoogt ANB de impact van het gebied op de omgeving. Deze effecten worden nergens besproken of in kaart gebracht en zijn voldoende reden om een MER te laten opmaken.

In de MER-ontheffing wordt nergens gesproken over de effecten van de werken naar de omgeving. Er wordt enkel gekeken naar de effecten van de aanvraag op het eigen voorwerp (het lijkt ons heel logisch dat werken om meer heide te krijgen een gunstig effect op de heide, elke aanvraag heeft een gunstig effect op het eigen voorwerp) en niet naar de effecten op de omgeving (zie bvb geluid hierboven). Enkel op p.91 wordt gesteld dat er een effect is buiten het projectgebied. De kweldruk in het valleigebied van de Mark zou toenemen. Positief volgens ANB, of dit positief is voor kelders en laaggelegen woningen in de omgeving wordt nergens geduïd.

Het gebruik van kettingzagen, vervoer van grond en hout, onbedekte zandgronden, machinaal maaien in de toekomst geven allen aanleiding tot het verspreiden van fijn stof. Dit fijn stof kan bijkomend door het militaire gebruik van de terreinen, vervuild zijn met zware metalen of andere gevaarlijke stoffen. Dit effect wordt nergens besproken in de aanvraag, de MER-ontheffing of het besluit.

De volksgezondheid wordt eveneens bedreigd door een stijging van het risico op de ziekte van Lyme, een zeer ernstige, zeer moeilijk te behandelen ziekte die overgebracht wordt door teken. In een artikel over bosomvorming en de ziekte van Lyme in het januari-nummer van Antenne (Januari-Maart 2016, nr. 1 jaargang 10) op p. 6 wordt gesteld dat bij bosomvorming van eentonig naalddhout naar een meer gediversifieerd landschap (juist wat ANB aan het uitvoeren is), de kans op besmettingen met de ziekte van Lyme zeker niet daalt en zeker verandert. Zeker veranderen en zeker niet-dalen kan alleen maar betekenen stijgen. Een overheidsinstantie die zelf de volksgezondheid in gevaar brengt? Dit effect wordt nergens besproken in de aanvraag, de MER-ontheffing of het besluit.

Nergens beoordeelt de GSA deze onderwerpen op een zorgvuldige wijze.

...

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

Verzoekende partij stelt ten eerste dat nergens in de aanvraag tot ontheffing de woningen en bedrijven van verzoeker werden ingetekend en dat de in de omgeving bestaande toestand niet werd besproken. Ook stelt verzoekende partij in vraag in hoeverre elke verwijzing naar een kaal landschap historisch wel correct is.

Welnu, verzoekende partij vergist zich dat een heidelandschap per definitie een kaal landschap is. Het herstel van de heide beoogt juist meer biodiversiteit en een uitbreiding van de Europees beschermde habitattypes.

In de bestreden beslissing wordt de historische grondslag van de aanvraag als volgt verwoord:

...

Verzoekende partij toont althans niet aan dat deze overwegingen onjuist zouden zijn.

Ten tweede werd in de omschrijving van de onmiddellijke en ruimere omgeving het landbouwbedrijf van verzoekende partij wel degelijk vernoemd. Enige schending van art. 1.1.4 ju 4.3.1 VCRO kan dan ook niet worden weerhouden.

Verwerende partij herneemt hierna de relevante overwegingen:

...

De verzoekende partij betreft deze overwegingen ten aanzien van haar landbouwbedrijf nergens bij het middel en toont derhalve per definitie de onredelijkheid of de onjuistheid van deze overwegingen niet aan. Deze overwegingen weerleggen eveneens de grief van verzoekende partij dat de bunkers duidelijk zichtbaar zouden zijn en dit voor een -weliswaar subjectief - onveiligheidsgevoel zou zorgen in hoofde van verzoekende partij.

Een verzoekende partij kan zich niet beperken tot vage kritiek en beweringen of tot het formuleren van een tegengesteld standpunt maar moet integendeel gefundeerd aantonen dat de vergunningsverlenende overheid de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening niet heeft geoordeeld met in achtneming van de in artikel 4.3.1 §2 VCRO vermelde beginselen of deze beoordeling foutief of kennelijk onredelijk heeft uitgevoerd. (RvVb A/2014/0574, 26 augustus 2014)

Opnieuw stelt verzoekende partij dat onvoldoende aandacht zou zijn besteed aan de economische gevolgen van de werken op het landbouwbedrijf van verzoekende partij. Ook de bezwaren inzake het grondverzet, de tijdelijke impact van de werken op de mobiliteit en de fijn stof-problematiek worden opnieuw integraal en ongewijzigd hernomen in het middel.

Bij de beantwoording van de bezwaren kwamen deze aspecten reeds uitvoerig aan bod en dan als volgt:

...

Gelet op deze overwegingen heeft de Gewestelijke Stedenbouwkundig Ambtenaar derhalve een adequate toetsing gedaan van de aanvraag aan de criteria vervat in art. 4.3.1 VCRO.

De Gewestelijk Stedenbouwkundig Ambtenaar heeft bovendien zorgvuldig gehandeld door de bezwaren omstandig te bespreken en vervolgens deze te weerleggen dan wel te weerhouden waar nodig om de goede ruimtelijke ordening te vrijwaren.

Een herneming van de ingediende bezwaren in het middel zonder inhoudelijk in te gaan op de bespreking van deze bezwaren door de Gewestelijk Stedenbouwkundig Ambtenaar is niet van die aard om te besluiten dat inderdaad de ruimtelijke toets onvoldoende zou zijn geweest.

...”

3.

De verzoekende partij voegt nog het volgende toe in haar wederantwoordnota:

“ ...

Wij vergissen ons niet.

Noch in de aanvraag, noch in de beslissing wordt de omgeving afdoende besproken. Heidellandschap is kaal ten opzichte van bos. Verwerende partij motiveert opnieuw haar beslissing en treedt in de plaats van de aanvrager en toont hiermee nogmaals aan dat haar beslissing onvoldoende gemotiveerd was.

De bezwaren zijn niet omstandig weerlegt.

Landschap: GSA stelt dat het landschap verrijkt wordt door het kappen van de bomen zonder hiervoor een extern advies ontvangen te hebben.

Bedrijven: GSA spreekt van rundveebedrijven terwijl de bedrijven van A. Van Bijsterveldt overduidelijk kippenbedrijven zijn en er zich geen rundveebedrijven in de omgeving bevinden.

Lyme: GSA is geen specialist op vlak van volksgezondheid en er bevindt zich geen advies van een specialist terzake in het dossier.

...

4.

De verwerende partij stelt nog het volgende in haar laatste nota:

“ ...

Verzoekende partij blijft ervan overtuigd dat een heidelandschap per definitie een schraal en kaal landschap zou zijn dat historisch niet verantwoord zou zijn.

Een heidelandschap is echter zoals reeds uiteengezet geen kaal en schraal landschap, integendeel het bevat meer biodiversiteit dan een dennenbos.

Verzoekende partij is een andere mening toegedaan maar dat betekent niet dat de gemotiveerde overwegingen van de verwerende partij feitelijk of rechtens onjuist zouden zijn. Eenzelfde redenering gaat ook op voor de grieven in verband met de ziekte van Lyme.

Voor de beoordeling van het landschap werd tenslotte teruggegrepen naar de gekende ferrariskaarten. Dit is afdoende. De regelgeving schrijft niet voor dat een extern advies moet worden ingewonnen. Evenmin wordt verduidelijkt door de verzoekende partij in hoeverre een extern advies zou bijdragen tot de feitenvinding.

Het gegeven dat in de bestreden beslissing de term veeteeltbedrijven wordt gebruikt doet bovendien niets af aan de weerlegging van de bezwaren nu er geen twijfel kan over bestaan dat deze weerlegging doelt op de landbouwbedrijven in de omgeving, in casu verzoekende partij en haar specifieke problematiek.

Verwerende partij wenst over dit terugkerende pijnpunt inzake de PAS van verzoekende partij (nogmaals) onderstrepen dat de impact op de landbouwexploitaties eerder gering zal zijn door de keuze van het ontwikkelen van de heidekern centraal in het gebied en slechts beperkte kappingen in de omgeving van het oostelijk gelegen landbouwgebied worden doorgevoerd. De heide komt dus niet dicht bij de landbouwbedrijven buiten de beperkte kapping langs de randen van de margrieten.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In het vijfde en laatste middel betwist de verzoekende partij de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de goede ruimtelijke ordening.

2.1.

Het aangevraagde is niet gelegen in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning. In dat geval behoort het tot de wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid van de verwerende partij om,

binnen de grenzen van de door het gewestplan opgelegde bestemmingsvoorschriften, in deze bosgebied en militair domein, overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken en te oordelen of de aanvraag al dan niet verenigbaar is met de eisen van een goede ruimtelijke ordening, rekening houdend met de ingediende bezwaren.

Uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO volgt onder meer dat een vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening moet houden met de in de omgeving bestaande toestand. De “in de omgeving bestaande toestand” is de voor het dossier “relevante” in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die voor zover noodzakelijk of relevant, voor het aangevraagde dienen onderzocht te worden.

De mogelijke relevante aandachtspunten en criteria zijn de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO.

Uit de bestreden beslissing moet duidelijk blijken op welke met de plaatselijke aanleg en de goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund om de vergunning al dan niet te verlenen.

2.2.

Vermits het vergunningverlenend bestuursorgaan in dit verband beschikt over een discretionaire bevoegdheid, kan en mag de Raad zijn beoordeling omtrent de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidscontrole kan de Raad enkel rekening houden met die motieven die opgenomen zijn in de bestreden beslissing en dient de Raad na te gaan of de verwerende partij de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, meer specifiek of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

Afhankelijk van de aard en de omvang van het aangevraagde, en in zoverre dit bij de beoordeling daadwerkelijk relevant is, moet het vergunningverlenend bestuursorgaan eveneens de inpasbaarheid in de ruimere omgeving onderzoeken. Het onderzoek naar de inpasbaarheid van de aanvraag in een ruimere omgeving is echter van minder doorslaggevende aard en kan er alleszins niet toe leiden dat de inpasbaarheid in de onmiddellijke omgeving – de naastliggende percelen in het bijzonder – die de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening het sterkst beïnvloedt, buiten beschouwing wordt gelaten. Onder de relevante omgeving dient de omgeving te worden begrepen die een ruimtelijke impact kan ondergaan door het aangevraagde.

3.

De artikelen 2 en 3 Motiveringswet bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze overwegingen afdoende moeten zijn.

Een vergunningsbeslissing moet derhalve duidelijk en op afdoende wijze de redenen opgeven waarop het vergunningverlenend bestuursorgaan zijn beslissing steunt. Bij het beoordelen van de wettigheid van een vergunningsbeslissing moet derhalve rekening gehouden worden met de

redenen die omschreven zijn in de vergunningsbeslissing en kan er geen rekening worden gehouden met aanvullende argumentatie in latere procedurestukken.

4.

De verzoekende partij die een middel aanvoert met betrekking tot de verenigbaarheid van een aanvraag met de goede ruimtelijke ordening dient aan te tonen dat een bestreden beslissing op dat punt onregelmatig is, hetgeen impliceert dat moet aangetoond worden dat de motieven van de bestreden beslissing niet steunen op juiste feitelijke gegevens, op een correcte beoordeling van deze gegevens of kennelijk onredelijk zijn.

De Raad stelt vast dat de uiteenzetting van de verzoekende partij onder het vijfde middel een letterlijke herhaling is van het door de verzoekende partij ingediende bezwaarschrift tijdens het openbaar onderzoek. Door het louter weergeven van een eigen visie, die zij bovendien eerder al had aangegeven in haar bezwaarschrift en nu dus letterlijk herhaalt, zonder daarbij de motieven van de bestreden beslissing te betrekken, toont de verzoekende partij niet de onregelmatigheid aan van een bestreden beslissing, maar maakt daarmee slechts duidelijk dat zij een andere opvatting heeft over de verenigbaarheid van een project met de goede ruimtelijke ordening. Het vergunningverlenend bestuur beschikt inzake de verenigbaarheid van een aanvraag met de goede ruimtelijke ordening over een beoordelingsbevoegdheid. Een middel kan slechts succesvol zijn indien de verzoekende partij op overtuigende wijze aantoont dat het vergunningverlenend bestuursorgaan de grenzen van zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden.

5.

Uit de overwegingen van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij onder het punt “Het openbaar onderzoek” de bezwaren weergeeft en samenvat per thema, waarna de verwerende partij eveneens per thema de bezwaren behandelt en hierover een standpunt inneemt. Deze beoordeling wordt in de bestreden beslissing weergegeven van pagina 15 tot en met 23. Uit deze beoordeling blijkt dat aandacht wordt besteed aan onder meer de ruimtelijke aspecten, de impact van de omzetting van het bos naar heide op de landbouw (of de economische gevolgen van de werken op het landbouwbedrijf van de verzoekende partij), het mobiliteitsaspect, de bodem, de milieuaspecten, milieuvergunningen en milieuhinder en de gezondheidsaspecten (fijn stof-problematiek en het risico op de ziekte van Lyme).

Waar de verzoekende partij aanhaalt dat er geen wetenschappelijke onderbouwing is voor een kaal landschap als historisch juist, stelt de Raad vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, onder de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, de historische waarde van het gebied staft met de volgende omschrijving uit de landschapsatlas:

“... ”

Bij Ferraris is het gebied nog open heide met vennen; bij MGI dambordvormige ontginningsstructuur, hoofdzakelijk bebost met enkele open percelen heide en enkele vennen; ontginningsstructuur is nog duidelijk herkenbaar. Grote delen zijn bebost en de open stukken zijn ingenomen door akkerland, waarbij de oorspronkelijke percelering niet steeds is aangehouden. Verschillende vennen komen nog voor. In 1770 werd heide- en vennengebied ten noorden van Turnhout bij een grootschalige verkaveling in rechthoekige blokken opgedeeld. Tot wereldoorlog II werd de heide vermoedelijk begraaasd of misschien afgebrand. In 1910 was er een grote heidebrand en bleef een deel van de Hoogmoerheide onbeheerd waardoor spontane bosontwikkeling bestond.

“... ”

Daarnaast stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op pagina 23 en 24 een punt “Beschrijving van de omgeving en de aanvraag” omvat, waarbij er gewezen wordt op het feit dat

historisch gezien het open heidelandschap hier veel uitgestrekter was, maar dat de komst van het NAVO-vliegveld het landschapsbeeld sterk gewijzigd heeft. Volgens de verwerende partij heeft de voorafgaande bebossing ertoe geleid dat de Europees beschermde habitattypes “heide” sterk achteruit zijn gegaan in het gebied. De verwerende partij vervolgt dat de aanvraag tot doel heeft de bestaande vegetaties van deze Europees beschermde habitattypes te beschermen en verder uit te breiden.

De verzoekende partij kan evenmin gevolgd worden waar zij voorhoudt dat “de in de omgeving bestaande toestand” nergens wordt besproken en dat er geen rekening wordt gehouden met haar woningen en bedrijven. De verwerende partij stelt onder de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening immers het volgende:

“ ...

Aan de oostelijke zijde van het militair domein grenst het gebied ter hoogte van de weg Leemputten te Ravels aan een huiskavel met stallen van een bestaand pluimveebedrijf. In de onmiddellijke omgeving van de Leemputten bevinden zich verder verschillende huiskavels van rundveebedrijven. De heideuitbreiding in de oostelijke hoek zal niet substantieel dichter bij de landbouwbedrijven komen, het betreft een zuivere verbreding van de randen langs de landingsbanen.

De grotere zones en kernen voor heideontwikkeling bevinden zich centraler in het gebied, grotere uitbreidingen van heide zijn op voldoende afstand van de landbouwbedrijfszetels.

Enkel het perceel Ravels 2de afdeling sectieD 740f komt tot aan de rand van het landbouwgebied. Omdat het niet uit het dossier blijkt of heideontwikkeling hier een invloed heeft op de landbouwexploitaties in de omgeving wordt de ontbossing op dit perceel uitgesloten uit de stedenbouwkundige vergunning.

...”

Deze overwegingen in de bestreden beslissing getuigen naar het oordeel van de Raad van een afdoende zorgvuldige beoordeling van het door de verzoekende partij ingediende bezwaarschrift tijdens het openbaar onderzoek. De verzoekende partij geeft haar eigen visie weer, zonder evenwel de beoordeling van de verwerende partij, zoals aangehaald in de bestreden beslissing, in haar kritiek te betrekken. De verzoekende partij toont derhalve niet aan dat de beoordeling van de verwerende partij onjuist, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk is.

6.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 28 augustus 2018 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER